

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 27. ledna
pokračování na str. 2**Slovo vydavatele:**

Umělá inteligence čili AI vyrábí kouzelné fotografie. Velmi zajímavý pohled je

také na využívání pro komerční a podvodné účely.

Všimli jste si, kolik podvodníků okamžitě prodává semínka plačících begonií a mnoho dalších úchvatných květin a zeleniny, které nikdy předtím nikdo neviděl? Na některých stránkách, například o chatkách, ale třeba i o Itálii

obecně, už nic než AI omalovánky není vidět. A s podzimem se objevily mraky žluto-červených omalovánek lesů. Nejhorší je, ale podle mě tzv. „deep fake“ scény, kde se do existujícího montuje něco, co na tom místě vůbec není. Já takové vídám Dolomity (z Tre Cime jsou Cinque Cime a navíc mají tvar kytice) nebo Benátky (neexistující posezení přímo na vodě, dokonce bez vstupu na tu „fake“ terasu) a vůbec spousta líbivých vil s posezením přímo u moře, které by první vlnobití zcela zničilo. Bohužel, neupadají jen skupiny tady na FB, ale i kdysi fotografické časopisy. Kde jsou ty zlaté časy, kdy jsme upozorňovali jen na manipulace autora, které ten "chudák" dělal ručně ve Photoshopu. Nejhorší je, že se ti lidé nazývají fotografové, a dokonce je foto časopisy jako fotografové berou a představují jejich "tvorbu" a přitom tito nevzali fotoaparát do ruky.

Stěhl bychom si pomáhat.**Jde o to usvědčit a odsoudit zavražděného**

Tomáš Guttman

Vydavatel: článek má mnoho odkazů, a jsou na <https://www.hegation.cz/2024/11/rozpad-zapadu-jde-o-to-usvedcit.html>

Arabské kmeny začaly v sedmém století expandovat a šířit islám na všechny světové strany. Znovuzískat ztracenou kontrolu nad svým územím se z desítek pokořených národů podařilo jen Španělům a Židům. Zatímco Španělé všechny muslimské Araby ze svého území vyhnali nebo je donutili ke konverzi, Židé je po vyhraných válkách na svých územích ponechali jako plnoprávné občany, i s jejich destruktivní kulturou a náboženstvím. Všechny pokusy o

zničení Izraele ze strany Arabů skončily jejich totální porážkou, ale Izraelští mírotvorci vždy prosadili v podstatě sebevražedná opatření na záchranu arabské „cti a důstojnosti“: po Šestidenní válce předali muslimům do správy Chrámovou horu v Jeruzalémě – 3000 let nejposvátnější místo židovského

náboženství, po Jomkipurské válce darovali Egyptu Sinaj a po Intifádě dali Arabům Gazu. Levicoví mírotvorci jsou špatnými psychology. Arabové si velkorysá gesta ze strany nepřítele vysvětlují jako slabost, a tudíž jako důvod k další válce. Jordánsko na svou

porážku brzo zapomělo, stejně jako na mírovou smlouvu s Izraelem. Inicjuje nenávistné kampaně proti Izraeli doma i ve světě a toleruje pašování zbraní ze svého území teroristům na Západním břehu. Izrael se to snaží ignorovat; dodává pouštnímu Jordánsku zadarmo vodu a levně plyn, pomáhá mu ekonomicky i vojensky. Například před několika lety daroval Izrael na znamení dobré vůle Jordánsku helikoptéry kobra; dnes tyto helikoptéry Izraeli chybí, protože není, jak účinně sestřelovat drony z Libanonu. Libanonu zase izraelští mírotvorci darovali, pod americkým tlakem a proti vůli izraelského parlamentu, část námořních vod Izraele v oblasti s výskytem zemního plynu v domnění, že si koupí přízeň Libanonu a Hizballáhu, avšak rok po obdržení tohoto dárku Libanon napadl Izrael spolu s Hamásem. Stejně byl Izrael zrazen i Egyptem, který se mírotvorcům podařilo přesvědčit, že Jomkipurská válka dopadla skoro nerozhodně, aby byl Egypt ve své zraněné ješitnosti ochoten podepsat mírovou dohodu. Arabové snadno uvěří vlastním lžím. Egyptané rychle uvěřili vlastní propagandě o svém vítězství nad Izraelem, a tak každý rok probíhají v Egyptě oslavy vítězství nad nenáviděným Izraelem. V rozporu s mírovou smlouvou umístil Egypt na Sinaji tanky, a ty již „omylem“ vystřelily na izraelské vesnice; jejich vojáci občas i vraždí na izraelském území. V zájmu „míru“ to vše Izrael ignoruje, stejně jako nenávistnou protižidovskou propagandu egyptské televize („macesy jsou z lidské krve“), a dokonce i vraždění svých

turistů v Káhiře. Po napadení Izraele z Gazy bylo zveřejněno že rakety, jimiž Gaza 15 let ostřeluje Izrael, i další zbraně Hamásu, byly dodány do Gazy z Egypta, přičemž syn prezidenta Sisiho za všechny dodávky navíc bral do své vlastní kapsy bakšiš ve formě „cla“. Podle původního plánu Balfourovy deklarace se měla britská mandátní Palestina, území zhruba dnešního Jordánska a Izraele, stát židovskou domovinou. Židé se nakonec spokojili s nepatrnou částí přislíbeného území. Z arabských států (asi 10 milionů km²) byli Židé vyhnáni, a nové teroristické organizace měly za cíl vyhnat Židy i z Izraele (asi 20 tisíc km²). S přispěním sovětské propagandy byl v šedesátých letech minulého století pro Araby na izraelských územích vymyšlen název „Palestinci“. Palestinské teroristické organizace byly postupně téměř rozprášeny, ale z iniciativy izraelských „romantiků“ usilujících o soužití Židů s Araby v jednom státě byli do Izraele přivezeni ze zahraničí teroristé, aby autonomně vládli Arabům na části izraelských území k tomu vyčleněných včetně Gazy, v souladu s dohodami z Osla. Výsledkem byly tisíce mrtvých během hrůzných „intifád“ a dalších teroristických akcí. Důsledkem byl nakonec i přepad z října minulého roku. Arabové si sami své sadistické řádění filmovali a na společenských sítích se jím chlubil. Jejich přátelé a právníci nejstrašidelnější záběry stáhli a nahradili podcasty vysvětlujícími, že ze strany Arabů šlo o povstání proti okupaci a boj za svobodu. Z vícero videí se mi zaryl do paměti záběr ležícího člena kibucu, obklopeného arabskými civilisty, přičemž jeden mu nožem stahuje kůži a otvírá hrudník, aby mu vytrhl srdce, a rozřezávaný mladík se snaží vyprostit. Na jiném záběru arabský civilista vyšťouchává holí oko svíječícímu se muži. Šlo o arabské civilisty z Gazy. O civilisty z Gazy má starost celý svět; nejen všechny arabské a muslimské vlády, ale i vlády USA, Británie, Německa, Francie, Ruska a Číny, a dále pak všechny mezinárodní organizace, včetně OSN, mezinárodních soudů, lidskoprávních organizací a neziskovek, a stejně znepokojeni osudem civilistů v Gaze jsou humanitní fakulty všech univerzit, a taky umělci, jak ti slavní z Hollywoodu, tak i méně známí,

včetně z Česka a odjinud.

Hlásnou troubou strachu o civilisty v Gaze jsou média. Nejdůležitější televizní kanály (sledují jen anglicky mluvící) ukazují mrtvá miminka pohozená v blátě Gazy nebo umírající a podivně vychrtlé děti na operačních stolech vybombardovaných nemocnic. Nedovedu se ubránit představě, že se evropští novináři (a vlastně všichni Evropané) těmito editovanými záběry snaží ospravedlnit činy svých předků, kteří pomáhali nacistům v zavraždění šesti milionů Židů, včetně jednoho milionu dětí. Je známo, že má Izrael nejsilnější armádu v oblasti a že v opakovaných válkách na hlavu porazil armády všech spojených sousedů, takže likvidace teroristických band jako Hamás a Hizballáh by trvala několik dnů, kdyby Izrael nebojoval se svázanými rukama. Jen snaha vyhnout se „obětem mezi civilisty“, před kterými ona média (a oni Evropané) hystericky varují, vede k protahování konfliktu. Poprvé v historii napadený stát zásobuje potravinami nepřátele, kteří ho napadli, a zároveň informuje civilisty, kde se bude bombardovat. Charakteristické byly záběry z Libanonu, který se přidal k útoku proti Izraeli hned druhý den po útoku z Gazy: arabská rodinka seděla na terase při ranní kávě a filmovala, jak Izrael bombarduje ve vzdálenosti několika set metrů vojenské cíle; Arabové se prostě stoprocentně spoléhají na to, že Izrael necílí na civilisty a také na to, že izraelské útoky jsou na metr přesné. Hromady spálených civilistů v Drážďanech, Hamburku, Hirošimě a Nagasaki byly považovány za součást spravedlivého trestu pro sadistické nepřátele. Ale terorista zabitý v sebeobraně Izraelem je důvodem k celosvětovému znepokojení, a editované blond dítě v troskách Gazy vede k všeobecnému rozhořčení. Podivuhodné je, že izraelská přesnost v rozlišování civilistů a bojovníků se bere ve světě jako samozřejmá, a zároveň se všeobecně předstírá, že se věří arabským zprávám o civilních obětech. Nikdo ve světě se nepodivuje nad tím, že Izrael byl zcela bezdůvodně a bez varování napaden současně z mnoha stran. Předstírá a lže šéf OSN, papež a stejně tak většina politických vůdců Evropy.

Račte otočiti list.

Mailing address:

NOVINY P.O. BOX 3335, REDFERN, NSW 2016

further information and advertisements rates <http://noviny.20m.com>

Publisher Publisher and Editor-in-Chief: Vratislav Ricardo Eugène Maria Jan-Křitel BEJŠÁK-COLLOREDO-MANSFELD, ph.: 02 9319 6380 / 0414 540 465 e-mail: noviny@exemail.com.au nebo/or nesemvamnoviny@gmail.com. NO FAX MEMBERSHIP / ČLENSKÝ POPLATEK: one year AUS\$ 95.00, a half year / na půlrok AUS\$ 50.00. Evropa a Amerika AUS\$150 na rok včetně poštovního (noviny se tisknou každé druhé pondělí / printed every second Monday).

Pondělí 27. ledna

Lukašenko se stal posedmým prezidentem Běloruska, dostal 87% hlasů A Fico navrhuje přednost slovenské ústavy před pravidly EU Maďarsko po váhání uvolnilo sankce EU vůči Rusku Švédové zadrželi bulharskou loď kvůli poškození kabelu Prezident Pavel se vymezil proti volbám v Bělorusku Radní Prahy 1 Ryvola chce založením strany GEN zachránit pravcové hodnoty Deficit Všeobecné zdravotní pojišťovny roste Chřipková epidemie v Česku nabývá na síle U nás teplo, zataženo, blátivo

Úterý 28. ledna

Srbský premiér Vučević po protestech odchází Právníci kteří vyšetřovali Trumpa dostali výpověď V Osvětimi se konala pieta k 80. výročí osvobození Děti země novou žalobou sabotují stavbu protipovodňové přehrady v Nových Heřminovech A Opozice a STAN jsou proti návrhu na výpověď bez udání důvodu A Prezident Pavel zjistil, že lidstvo se neumí poučit z historie Česko má plán integrace Ukrajiny a Moldavska do vnitřního trhu EU A V Ostravě vybuchla elektrokoloběžka U nás pod mrakem, teplo, občas přšelo

Středa 29. ledna

CDU a AfD v Bundestagu schválily výzvu ke zpřísnění imigrační politiky A Americký prezident Donald Trump zmrazil platbu 50 milionů dolarů z federální kasy, která měla mířit do Gazy na pořízení kondomů. To není vtip, prohlásila to v úterý tisková tajemnice Bílého domu Karoline Leawittová. A Teroristé z Hamásu propustí dalších osm odvěčených rukojmí Kondomy naplnili heliem a použili je jako balónky na dopravu improvizovaných bomb do Izraele. Leyenová předkládá kompas pro Evropu Fico zjistil, že svoboda přichází z východu a zvrácenosti ze západu Vláda nařizuje firmám povinné penzijní spoření v určitých profesích A Ministr Blažek navrhuje sexuálním zločincům doživotní záznam Neziskovka Člověk v tísní přijde o peníze z USA Antimonopolní úřad zablokoval výběrko pro druhou část stavby metra linky D U nás teplo do 10°C, občas svítilo docela hezky sluníčko

Čtvrtek 30. ledna

Ve Washingtonu se civilní letadlo srazilo s helikoptérou, nikdo nepřežil A Merkelová kritizovala CDU, že hlasovala spolu s AfD ve věci migrace Šéfka ECB je proti zařazení bitcoinu do devizových rezerv A Izrael zakázal UNRWA a svém území Soudci tlačí na prezidenta, aby vetoval platovou novelu Pivní kultura je součástí českého nehmotného dědictví Piráti v parlamentu též týrali vládu kvůli Dozimetru Stanjura má problémy s individuální kontrolou solárních elektráren A Pivní kultura v České republice se dostala na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR, čímž se přiblížila možnosti ucházet se o zápis na světový seznam UNESCO. U nás vlídné slunečné počasí, ráno mrzlo, v poledne se oteplilo

Pátek 31. ledna

Trump uvalil 25% clo na dovoz vybraných produktů (auta, ropa, čipy) z Číny, Mexika a Kanady, Od začátku ruské invaze na Ukrajinu se počet pohřešovaných ukrajinských občanů vyšplhal až na 61 tisíc. Mnoho z nich jsou civilisté, jejichž osud zůstává neznámý. Podezřelý výbuch ve španělské továrně Rheinmetallu. Stopy by prý snad asi mohly vést do Ruska Rozjelo se hledání nového velvyslance ve Spojených státech. Ambasadu ve Washingtonu má sice ještě do příštího roku vést Miloslav Stašek Kakao a kava podrazila, též jablka a zelí Vládní strany ČR řeší vzájemné spory, Údajně je český těžký průmysl v krizi. Přšelo i sněžilo, normální den

Víkend 1. – 2. února

Moskva spílá senátorce Němcové kvůli neexistujícímu tweetu Němci demonstrují proti AfD Fico dal vyšetřovat chystaný státní převrat na Slovensku Svišť Phil předpověděl že bude nadále zima (v USA) Fiala podpořil „flexinovelu“ zákoníku práce K obnovení česko – slovenských mezivládních konzultací není důvod A Lipavský má pozitivní očekávání od nové americké administrativy Českým Filmem roku je Američanka režiséra Tauše (Vydavatel: podle mých známých, je to fantasmagorický blbý film, nejasný a matoucí příběh, kolotoč seancí) U nás hezká sobota, neděle dopo zataženo, odpo se vyjasnilo

Pondělí 3. února

Generální tajemník NATO Rutte slíbil výrazně vyšší výdaje na obranu A Orbán přijme šéfku německé AfD Merz (CDU) vyloučil jakoukoli spolupráci s AfD Dánská premiérka odmítá americké nároky na Grónsko Prezident Pavel je v Portugalsku A Odbory hrozí generální stávkou kvůli výpovědi bez udání důvodu Vrcholí chřipková epidemie, zemřelo 38 lidí Martin Glaser bude ředitelem Národního divadla U nás krásně slunečné chladné počasí

Úterý 4. února

Zelenskyj nabízí Američanům těžbu vzácných kovů Někdo postřelil ve švédském Örebro deset posluchačů školy A Slovenský prezident Pellegrini řekl, že k protestům není důvod Salvador přijme migranty deportované z USA Česko se přidá k řízení Komise proti Maďarsku Stát stíhá studenty za výtržnictví, vyvolali poplach na Západočeské univerzitě Mandátový výbor neví, jestli Okamura vydat policii kvůli nechutným plakátům A Marie Bastlová a Marek Vagovič dostali novinářskou Peroutkovu cenu U nás krásný slunný den, ráno mráz, v poledne kolem pěti

Středa 5. února

V Bruselu byla přestřelka na samopaly AK 47 Polsko se nepodřídí migračnímu paktu A Za porušení práva EU má Polsko zaplatit 320 milionů eur pokuty Vláda schválila nový systém hodnocení hrozby terorismu Na Slovákku řadí dětské gangy Hejtman Půta (STAN) je „částečně vinný“ v korupční kauze Český pavilon pro EXPO v Ósace čeká na kolaudaci Fiala se potkal s Ficem v Bruselu, přátelské to nebylo U nás hezky až do pozdního odpoledne, pak se zatažlo

Čtvrtek 6. února

Evropská komise podala ČR vytýkají dopis kvůli prodlevám při kybernetickém zákonu A USA tvrdí, že její lodě už mohou podle původní dohody plout Panamou bezplatně V Bruselu se střídalo, potřetí za 24 hodin Ukrajina dostala od Nizozemců stíhačky F16 Na ostrově Santorini (Kanáry) byl vyhlášen stav nouze Prezident Pavel podepsal prodloužení ochrany uprchlíků z Ukrajiny A STAN nechce Půtovu rezignaci, je odsouzen za úplatek jenom ve výši 30 tisíc Tříkrálová sbírka vynesla rekordních 184 milionů korun U nás pod mrakem, celkem teplo

Pátek 7. února

Trump vrátil plastová brčka Mexiko přijalo už 11 tisíc deportovaných migrantů Tusk tlačí na EU, aby snížila ceny energií Zeman pod hrozbou exekuce uhradil Šarapatkovi odškodnění Rektorka UK odvolala děkana teologické fakulty, upálen nebude A Lipavský sdělil, že americké firmy podpořily ČR v úsilí zrušit embargo na čipy Ministr Blažek navrhuje změny ve schváleném přílepku o špionech A Spolek Klimatická žaloba se obrátil na ústavní soud, aby se snížily emise U nás pod mrakem, celkem teplo na to že je únor

Víkend 8. února – 9. února

Hamás propustil další tři rukojmí Polský prezident varuje, že příměří může vyvolat vlnu zločinu A Netanjahu má nápad, že by Palestina mohla být v Saúdské Arábii Muskův úřad odhalil stovky miliard zneužitých dolarů 250 tisíc lidí demonstrovalo v Mnichově proti AfD Ministryně Černochová vyslala vojenskou policii na lidi, kteří vozí na Ukrajinu drony Zemřel Antonín Fajkus, poslední žijící válečný pilot z 2. světové A V Kouřimi zavěsili nový zvon, náhradu za zrekvírovaný za války U nás v sobotu dopo zataženo, pak se po zbytek víkendu vyčasil

dokončení z první strany

Žádají vyšetřování genocidy, a taky hladomoru v Gaze, přestože fakta o nadbytku potravin v Gaze jim jsou známa. „Civilisté“ podílející se na vraždění Židů a na ukrývání unesených mají všeho víc než civilisté ve většině muslimských a komunistických států světa (viz Jemen nebo Severní Korea). „Zločinný“ Izrael naočkoval všechny děti v Gaze proti obrně. Izrael se v této

válce nesmyslně vyhýbá civilním obětem, na rozdíl od všech států světa ve všech předchozích válkách, a zaplatil za to stovkami životů svých vojáků a desítkami obětí z řad civilistů. Odměnou bylo odsouzení Izraele mezinárodním soudem v Haagu. Izraelští politikové a vojáci mají být zatčeni ve většině států světa jako vrazi a zločinci. Ostudná minulost Haagských soudců je známa, a zajímavé je se podívat i na hlavního prokurátora

ICC Karima Ahmada Khana.

Již přes rok je Izrael ostřelován od svých sousedů ze všech světových stran (Gaza, Libanon, Sýrie, Irák, Irán, Jemen), rakety dopadají již na celém území Izraele. Sto unešených civilistů včetně miminek je přes rok někde v arabských tunelech. Avšak svět stojí jako jeden muž za arabskými vrahy proti židovským obětem. Podruhé během 80 let se svět sjednotil proti Židům; v dobách Hitlera demokratický svět mlčel, dnes nemlčí ale jako za starých pogromů hlasitě pokřikuje „hip, hip, hurá na Židy“ (nebo také „hep, hep“, zkratka „Hierosolyma est perdita“, čili „Jeruzalém padl“). Na čele pogromistů na Západě jsou známá jména jako třeba Guterres, Borrel, Bergoglio a Macron, ale bez aktivní podpory téměř všech novinářů a dalších humanistů by jejich štvání bylo neúčinné. Opět svět doufá, že ďábel se spokojí s předhozenou obětí. Nejen pogromistům, ale i těm kteří tiše čekají, jak to dopadne, zvoní hrana.

Šokující data: Ve Vídni neumí téměř každý druhý prvňák německy

Jitka Zadražilová

Téměř každý druhý prvňák, který nastupuje v rakouské metropoli Vídni do školy, neumí německy tak, aby mohl sledovat výuku. Vyplývá to z odpovědi vídeňského radního pro oblast školství Christopha Wiederkehra (Neo). Mateřským jazykem těchto dětí je ve většině případů arabština a také turečtina. Německy neumí 45 procent vídeňských prvňáků. Pro srovnání, před dvěma lety to bylo 36 procent. Pikantní na tom ovšem je, že většina z nich se narodila v Rakousku. Přesně 61 procent současných prvňáčků s nedostatečnými znalostmi němčiny se narodilo v Rakousku, 24 procent má dokonce rakouské občanství, píše web Heute. Nejhorší je to v pátém vídeňském obvodu Margareten, kde nerozumí německému jazyku téměř 74 procent dětí.

Drony pro Ukrajinu.

server Aktuálně.cz ve čtvrtek 6. února napsal, že elitní vojáci nelegálně vozili drony na Ukrajinu. Drony pocházejí ze sbírky, na jejímž organizování se podílel například herec Ondřej Vetchý. Server uvedl, že trestní řízení týkající se součinnosti armády se spolkem Skupina D se bezprostředně týká speciálních sil. Prohlásila také, že jí neprijde normální, když má diplomatický pas jeden ze zakladatelů spolku Jan Veverka. „Získal ho způsobem, který není v pořádku, není v souladu se všemi právními předpisy, které na resortu máme,“ dodala.

Ruští operátoři dronů dostali ovládací videobrýle s výbušninou

09.02.25 - RP - · Videobrýle, které dobrovolníci poslali ruské bezpilotní jednotce, byly naplněny trhavinou. Incident připomíná pagerové útoky Izraele na Hizballáh. Zásilku poskytl anonymní dodavatel na žádost ruských dobrovolníků. Každé brýle obsahovaly plastickou trhavinu.

Som upratovačka vo Švajčiarsku a som šťastná. Nevieť si predstaviť návrat na Slovensko

Karol Sudor

Odišla som z kraja, kde sa len ťažko dá zamestnať bez známostí, vraví Petra Srníková.

Petra Srníková (1982) pochádza z Veľkého Krtíša, od roku 2015 žije vo Švajčiarsku v dedine v kantóne St. Gallen, kde pracuje ako upratovačka.

Vyrastali ste vo Veľkom Krtíši. Cítili ste v 90. rokoch, že ide o chudobný kraj, kam vedú nedobré cesty, v ktorom padá jeden podnik za druhým, stúpa tam nezamestnanosť a mladí odtiaľ utekajú?

Ako mladá som si neuvedomovala, že žijem v hladovej doline. Bolo to dané tým, že tam fungovala rodina aj kamaráti, zdalo sa mi to teda ako prirodzené prostredie. Po maturite som síce odišla za prácou do Bratislavy a potom do Banskej Bystrice, ale zdalo sa mi to normálne, veď aj iní okolo mňa cestovali za prácou stovky kilometrov.

Áno, už vtedy bolo naše mesto špecifické v tom, že sa v ňom len ťažko dalo zamestnať bez známostí. Často to bolo o tom, kto si kam niekoho dosadí. Dnes je to už úplný extrém, lebo vidím, že o mnohých pozíciách rozhodujú najmä smerácki nominanti. Pri všetkej úcte, o odbornosti viacerých z nich, keďže ich osobne poznám, pochybujem.

Koniec koncov dnes je v Krtíši relatívne nízka nezamestnanosť len preto, že mnoho ľudí pracuje v zahraničí a domov dochádzajú raz za mesiac či dva.

Od roku 2015 žijete vo Švajčiarsku. Nedávno ste mi povedali, že je vám to síce ľúto, lebo v Krtíši dožívajú vaši rodičia, ale vrátiť sa žiť na Slovensko už nedokázate. Prečo?

Také je moje momentálne nastavenie. Keď som odišla a prvé dva roky vo Švajčiarsku mi bolo ťažko, pohrávala som sa aj s myšlienkou návratu. Lenže detailne sledujem, čo sa doma deje, až som za posledný rok a pol dospela k názoru, že návrat je nemožný. Nechcem žiť v krajine, v ktorej sa v komunálnej aj vo veľkej politike dejú také strašné veci, nechcem tam vychovávať dcéru. Chodím tam navštíviť rodičov, milujem ich, svoj domov aj krajinu ako takú, ale, žiaľ... Nejde to.

Existuje k tomu jedna výstižná skladba od raperov Veca a Tona S. z albumu Ultrazvuk, volá sa Vráť sa domov. Jej text hovorí za všetko, mám z neho až zimomriavky. Pochopila som, že pomáhať Slovensku a jeho ľuďom môžem aj na diaľku, že angažovanosti doma pobyt v cudzine nebráni.

Tak priamo – nechcete sa vrátiť, lebo tu vládne Robert Fico a jeho koalícia?

Áno, nechcem sa vrátiť pre systém, ktorý na Slovensku vytvoril Fico so svojimi ľuďmi. Krajine dlhodobo ubližujú, ťahajú ju smerom, ktorý si neželám. Je mi až nevoľno z toho, ako sa správajú k občanom. Prestáva fungovať jedna inštitúcia za druhou, nik za to nenesie zodpovednosť, zločinci ostávajú bez trestov, človek sa nevie dovoliť spravodlivosti... Ešte aj prezidentom sa stal Ficov človek, ktorý v kampani klamal.

Nie náhodou žijú v zahraničí státisíce Slovákov. Mnohí by sa aj chceli vrátiť domov, ale do takých podmienok? Prečo by mali ísť do horšieho, do rizika, tobôž ak vidia, že krajina sa stáča smerom na východ? Prečo by chceli fungovať

v polarizovanej spoločnosti, kde sa neustále zvyšuje nevraživosť medzi ľuďmi? Vysoká politika ma rozčuluje priam brutálne. Kam sa pozriem, tam vidím zlyhania a vážne problémy. A denne pribúdajú nové.

Začnime teda úrovňou inštitúcií.

Najhlavnejšou inštitúciou je parlament. Ten slovenský je priam katastrofa. Švajčiari sa ma neraz pýtajú, čo to tam máme za cirkus. Už o tom písali aj švajčiarske noviny. Vonku nás vnímajú ako národ, ktorý stráca kultúrnosť. Vážne si politici myslia, že svet nevidí, ako sa správajú? Že poslanci nevedia diskutovať bez humbugu, hádok, osočovania, primitívnych urážok? Parlament je prosto hanbou Slovenska, inak sa to nedá nazvať. Nevieť, ako sa zaň hanbíte doma, ale ja vonku sa hanbím strašne.

Vy ten parlament aj sledujete?

Samozrejme, a dosť často. Sledujem parlamentné schôdze, čítam médiá, pozerám tlačovky, počúvam podcasty. Nechcem byť odtrhnutá od diania doma, veď všetko, čo sa tam deje, sa týka aj mojich rodičov, kamarátov a ďalších blízkych. Žiaľ, musím povedať, že je to žalostné.

Ak nefunguje štát na vrcholovej úrovni, prenáša sa to aj nižšie. Prídem domov na políciu, lebo potrebujem pas, prídem na mestský úrad a zažívam šoky. Navyknutá na Švajčiarsko, kde sú úradníci zásadne príjemní a ochotní, zdravia sa a snažia sa pomôcť, zrazu narážam na neochotu a nevrlosť. Som navyknutá byť k úradníkom milá, napriek tomu zažívam arogantné odpovede. Veľmi ma to ruší, irituje, dotýka sa ma to. Netvrdím, že na Slovensku nie sú aj príjemní a ochotní úradníci, naším právom však je, aby takí boli všetci. Už to, že v roku 2025 vôbec riešime tému základnej slušnosti, je absurdné.

Vo Švajčiarsku ste nikdy nezažili nepriemenných úradníkov?

Nie. Ani jedného. Za deväť rokov sa mi to nestalo, hoci som tam vybavovala kadečo. Manžel nič také nezažil za 17 rokov. A to som ešte nespomenula, že väčšinu vecí tam človek vybaví online či telefonicky, že nemusí nikam chodiť, lebo úradníci rýchlo a slušne reagujú aj na emaily a telefonáty. Netreba žiadne zbytočné splnomocnenia, inštitúcie jednoducho dôverujú občanom a občania im. Koľkokrát úradník na Slovensku ani len nezdvihne telefón?

Je to aj o iných inštitúciách. Ak vo Švajčiarsku nebudaj zabudnete zaplatiť nejakú faktúru, slušne vám zavolajú a poprosia vás o vyriešenie. Žiadna arogancia, vyhrážanie, nepriemenný tón. Rozumiem, že je ťažké tomu veriť, ale taká je moja osobná skúsenosť.

Pracujete tam ako upratovačka na ani nie 30-percentný úväzok. Vraveli ste mi, že keby to bol 50-percentný úväzok, dokázali by ste tam, síce veľmi skromne, vyžiť aj s dcérou.

Áno. Bol by to mimoriadne náročný a skromný život, ale prežili by sme, lebo práca je tu ohodnotená. Vysvetlím však, ako na tom sme – manžel pracuje ako hasič, ja som upratovačka, ktorá pracuje niekedy dve, niekedy tri hodiny denne. S našimi príjmami si môžeme v pohode dovoliť

Dokončenie jen pre predplatiteľov coz nesme

Anna Malíková-Belousovová: - Založila som politickú stranu NAS - Národ a spravodlivosť. Voliči: - Anna Malíková-Belousovová si založila politickú stranu NAS - Neparlamentná Ančina strana.

Vítame v Austrálii slovenskou novinárku Soňu Gyarfašovou

Do Sydney priletela v stredu 5. februára večer.

Navštívi nielen Sydney ale i Tasmánii, Cairns a Melbourne. Kde bude robiť rozhovory s ľuďmi, ktorý prežili holokaust a komunistickú perzekúciu.

Sem v Sydney

Soňa Gyarfašová

Drzé klokany, večne zelené eukalypty aj celkom iné súhvezdia, ktoré človek vidí len z južnej pologule.

V mladosti sníval Ján Rükschloss o Austrálii, jeho cesta však viedla v päťdesiatych rokoch cez uránové bane, kde skončil ako politický väzeň komunistického režimu.

No na svoj sen nezabudol, splnil si ho o 40 rokov neskôr. Keď padal režim, vybral svoje úspory a vycestoval s dcérou Magdalénou Magda Rükschlossova

S hrdoťou mi o takmer dve desaťročia neskôr ukazoval fotografiu, kde hladkajú klokany.

Stretávali sme sa roky a jeho sen sa stal postupne aj mojím.

A vedela som, že vďaka jeho farbistému rozprávaniu pôjdem k protinožcom raz aj ja.

Na niektoré sny sa oplatí čakať, no v slobodnej dobe to nebýva 40 rokov...

Vo februári je to 10 rokov, odkedy Ján Rükschloss zomrel. No je to jeden z ľudí, na ktorých si spomínam doteraz.

Toto je začiatok jedného krátkeho austrálskeho príbehu, ktorého inšpiráciou bol jeden skvelý človek. Politický väzeň, ktorý je tiež jedným z hrdinov knihy Nenechali sa zlomiť.

V Austrálii navyše žije dodnes niekoľko vzácnych ľudí, pre ktorých bola snom a ušli pred jednou alebo druhou totalitou až k protinožcom.

Teším sa, že sa s niektorými z nich na tejto ceste stretne.

V parlamente sa zmenili pomery, treba ich prispôbiť aj vo vláde

TASR 08.02.2025 - V Národnej rade sa zmenili pomery, čomu treba prispôbiť aj pomery vo vláde. V diskusnej relácii STVR Sobotné dialógy to uviedol minister práce, sociálnych vecí a rodiny Erik Tomáš (Hlas) s tým, že by nehovoril o rekonštrukcii vlády. Opozičný poslanec Ján Horecký (KDH) poukázal na neschopnosť vlády. Hnutie podľa neho rešpektuje výsledky volieb, ale nie za každú cenu.

Klub českých strojuvdců v St. Jacobs, Ontario...

Ross Hedviček

V polovině osmdesátých let zakoupilo České sdružení v Kitcheneru, Ontario budovu v blízké vesnici St. Jacobs. Velmi záslužný čin. Budova byla nějaká byvalá zájezdní hospoda, hospoda byla v přízemí, nahore byl byt, v poměrně opustěné, ale velmi pěkné lokalitě, na břehu řeky jmenem Grand River, uprostřed zvláště krajiny obývané Mennonity, s jejich bryčkami, koni a černými klobouky. A protože české sdružení nebylo pro ty kanadské snoby dostatečně velká právní entita, tak si na sebe mortgage vzal Stanislav Reinis (cest a slava mu!) a teprve po zaplacení to bylo převedeno na České sdružení. Tento český klub se stal rychle centrem českého dení v tomhle koutě Ontaria a kultura tam jen svířela. Jezdily tam emigrantské celebrity jako Ota Ulc, Josef Skvorecký (tehdy to byl mrňavý belovlasý muzikant s pomněnkově modrým ocimem, casem pak vyrostl), pani Skvorecká, s jejím tehdy populárním učením "slepice vlaska", promítaly se filmy jako "Fararův konec" (podle Skvoreckého knihy). Prodávaly se tam knihy z 68 Publishers (já jsem si je nechal posílat přímo od nich z Toronta a vždy radně zaplatil, pani Skvorecká si stězovala, že emigranti nechcejí platit), dodnes jich mám v knihovně, kromě těch co si někdo pučil a už nevrátil. Všechno jsem to absolvoval, včetně stavění plotu (což si už nepamatuji, ale před pár lety mi kdosi tvrdil, že jsem tam byl) a budování volejbalového hrsti (tam jsem byl, to si pamatuji, ale nikdy jsem tam nehrál).

Jezdily tam i hudební celebrity jako Karel Kryl (byl jsem u toho, Kryl opravdu chlastal pivo po galonech), Vlasta Třešňák (plase vypadající kluk, opravdu v Karlíně bydlí jen sami cigáni? nikdy jsem tam nebyl) a tak podobně. Po 1990 začali jezdit i umělci-komunističtí kolaboranti z Česka (aby mohli v českých novinách nabubřít psát, že byli na americkém turné jako Bruce Springsteen) a to už jsem tam byl jen jednou, když vystupoval Lasica a Satinský. Na další hvězdy, jako Hana Zagorová (při vystoupení plakala, když tam odpípala Maluž zase obrázky, všechny emigranty to pry strasně došlo, nebyl jsem u toho), Ljuba Hermanová, Jirina Bohdalová a takoví už jsem neměl nervy. Udávaného komika Donutla si tam nepamatuji, ten si ale udělal ostudu zase v podobném klubu tady v Miami, stejně jako jiný showman Milan Marković.

No a mimo tyto celebrity byl český klub vždy plný jinak nevyznamných českých emigrantů, všechno inženýři (byl Bubák taky inženýr? Pamatuji si, jak byl na mne Bubák nasranější, když jsem začal v klubu zadarmo rozdávat chicagského Hlasatele, který mi posílal starý pan Kucera, kdežto Bubák chtěl za Dobry den předplatně), většina z nich hned po emigraci začala neoprávněně a zřejmě i ilegálně používat v Ontariu velice populární titul "P.Eng.", jo a i tam si to dali na vizitky a na jmenovky na zvonku u dveří. A tak se tam potom objevil i můj soused z ulice na Westwood Drive, kde jsme tehdy bydleli, rumunský emigrant jmenem Ion Ionescu (nebo tak podobně), přesněji tedy "inženýr Ion Ionescu" - jak rad zdurazňoval a dával najevo. Množství českých inženýrů ho velmi fascinovalo a privádovalo téměř do vyvršky. Zcela bezně se lidi ptali, že jestli jsou "taky inženýři?". Jo, jasné, že ano. A Ion jen zaril...

A všechno jsem zase pokazil já - já destruktivní zivěl. Nakonec přišel Ion, protože mne znal z ulice, zpovídat i mne, jak je to s mým vlastním inženýrstvím. Skoro jsem mu vyrazil dech svou informací, že jsem za minulého života za železnou oponou nebyl inženýr, ale jezdil jsem hovnícucem. A co teda děláš v klubu inženýru?, tážal se mne s přísně povytáženým karajickým obocím. Byl jsem mu zřejmě už delší dobu podezřelý, obzvláště když mne několikrát zahledl za volantem nakladaku firmy Overland.

Nejlépe obranou je protiútok a tak jsem se začal naopak vyptávat já, jak se on dostal do klubu plného inženýrů? S úsměvem člověka, který je nade mnou mi vysvětlil, že on je taky přece pravoplatný a certifikovaný inženýr a protože z Rumunska z neznámého důvodu nikdy neemigrovalo tolik inženýrů jako z Česka, tak nemají svůj klub a on tedy chodí do českého inženýrského klubu. A že by ho teda zajímalo, jak při takovém ubytku inženýrů dokazou v Česku udržet železnice a vlaky v provozu? A to už jsem to pochopil.

"A na které trati jsi jezdil?" zeptal jsem se. "Na Brasovia-Bucuresti, na dieselu!" pravil pýsně. A bylo jasné. Ion, který veděl, že jeho povolání strojuvdců na lokomotivě je v angličtině zvané "engineer", žil mnoho měsíců v dojmě, že z neznámého důvodu v CSSR doslo k masovému exodu strojuvdců a teď se setkávají každou neděli na nedělní brunch v českém klubu na břehu Grand River a zpívají si tam "Jede jede masinka, kouri se jí z kominka!" - v klubu českých strojuvdců v St. Jacobs, Ontario. Pokoušel jsem se mu vysvětlit (nevím zda to pochopil), že tihle inženýři jsou jiná sorta, jen potrouble děti komunistických rodičů, kteří se dostali na vysoké školy protekcí a byli tak blbí, že se nemohli uplatnit ani v socialismu, tak emigrovali v blahové naději, že na západě před jejich titulem někdo sedne na zadek. Po sametovém podfuku se skoro vsichni vrátili zpátky do Česka, dělat "biznis" a dnes již asi státně odpocívají v sudech na dne Orlické přehradě.

Přišlo mi to k smíchu a hlasem mocným jsem vykřikl na ostatní sedící v hospodě: "Vsichni jste strojuvdcí!!! Vsichni! I ty, a ty, a ty!". Od stolu se zvedly hlavy profesoru z okolních univerzit (University of Waterloo, University of Western Ontario, Wilfried Laurier University, Brock University, York University a University of Toronto) a protože už v sobě měli mnoho pullitrovek českého rumu (prodával se tam a profesorům chutná český rum více než Bacardi), tak si mne zmerili přísným pohledem: "Tak Hedvička jsem ještě ozrályho neviděl!" a nalili si další rundu.

Já nevím, mě už se nechce rozsuzovat, kdo je ozrály a kdo ne. Cas oponou trhnul...

Karel Souček

-, česko-kanadský odvážlivec, se proslavil v roce 1984, kdy jako první kaskadér po 23 letech přežil přejezd Niagarských vodopádů v sudu. Klíčem k úspěchu byl jeho na míru zkonstruovaný plastový a kovový válec, který na jednom konci zatížil protizávažím, aby zůstal při pádu přes vodopády vzpřímený. Poté, co Souček vlezl do sudu a jeho asistenti ho strčili do vody, řítit se po proudu rychlostí 75 mil za hodinu. O pouhé 3,2 sekundy později byl na dně vodopádu, potlučený, ale vítězný.

O několik měsíců později se však vše zvrátilo, když se v novém sudu vlastní konstrukce nechal shodit

ze střechy houstonského Astrodomu do kádě s vodou. Jakmile byl Souček vypuštěn ze stropu, sud se začal točit mimo, spadl ze 180 stop a přistál daleko od cíle. Souček později v nemocnici zemřel.

Vyjmout Lenina a připravit místo Imperátorovi.

Propagandista předal Putinovi návrh na změny v mauzoleu

Vojtěch Bauer

Jeden z nejméně spolehlivých spojenců ruského diktátora Vladimira Putina filozof Alexandr Dugin mu navrhl, aby z mauzolea na Rudém náměstí nechal odstranit tělo Vladimira Iljiče Lenina a po své smrti ho nechal nahradit svým. S odkazem na telegramový kanál Kremlin Secrets o tom informuje týdeník Newsweek.

náš Imperátor postrádá řadu atributů, které konečně učiní jeho roli v dějinách Ruska posvátnou. A budoucí místo pohřbu, místo uctívání skutečných úspěchů novodobého Velkého Ruska, je něco, co velmi chybí," sdělil telegramovému kanálu ruský filozof a propagandista. Titul Imperátora užívali panovníci Ruského impéria až do zániku impéria v roce 1917.

Dugin dále uvedl, že Putinovi už svůj návrh předal: vyjmout Leninovo tělo z mauzolea, „udělat tam místo pro skutečného Imperátora“, stavbu trochu předělat, vyzdobit ji vojenskými trofejemi nashromážděnými během sovětské války. A připravit mauzoleum na to, že v něm bude pohřben současný vůdce.

„Doufáme, že to ještě nějakou dobu bude trvat, ale určitě bude tam," uvedl Dugin. „Až Vladimir Vladimirovič ukončí svou pozemskou cestu, budou se na jeho rakev stát fronty. Přineseme sem vlajky evropských států, které v příštích letech a desetiletích dobudeme. A západní tanky odebrané našim nepřátelům," uvedl dále Dugin, jehož „Matička Rus“ nebyla za tři roky schopná dobýt jedinou ukrajinskou oblast.

Kreml měl kanálu potvrdit, že návrh Duginova skutečně dostal. Podle něj ale Putin „přežije ještě mnoho dalších“, připustil ale, že Putin dlouho uvažuje o vyjmutí Lenina z mauzolea a Duginův návrh může tento proces urychlit. Týdeník Newsweek nicméně uvedl, že snaha ruského filozofa může být marná, neboť se o tomto nápadu hovoří již dlouhá léta.

Alexandr Dugin je ruský politik, filozof, sociolog a v poslední době také hlasitý propagandista. V roce 1997 napsal knihu Základy geopolitiky, v níž nastínil svůj „světový názor“ a vyzval Ruskou federaci, aby znovu vybudovala vliv pomocí aliancí a dobýváním a aby vyzvala konkurenční „atlantickou říši“ vedenou Spojenými státy. Zároveň v knize tvrdí, že by Ruská říše měla sahat od irského Dublinu až po ruský Vladivostok.

V srpnu 2022 mu při výbuchu auta nedaleko Moskvy zemřela dcera Darja.

Leninovo mauzoleum bylo postaveno v roce 1924, tedy v rok úmrtí sovětského vůdce. V 50. letech bylo vedle jeho těla vystaveno i tělo Josifa Vissarionoviče Stalina, v roce 1961 jej ale odstranili.

Lidi mě opravdu mají rádi: Kde se objevím, slyším "TY JSI NÁM TADY JEŠTĚ CHYBĚLA " A těch nabídek k sňatku "TEBE BYCH FAKT CHTĚL MÍT DOMA"..

M D Ž

K Mezinárodnímu den žen, který komunisté využívali ke své propagandě. Jak ve skutečnosti s ženami zacházeli, se dozvíte ve snímku Ta krásná holka z vily nad řekou z dokumentární série ČT Neznámí hrdinové.

Dokument na portálu JSNS:

<https://www.jsns.cz/lekce/1045010-neznami-hrdinove-ta-krasna-holka-z-vily-nad-řekou>

Idylické dětství Dagmar Šimkové ukončila smrt tatínka ve druhé světové válce a popřevratová konfiskace rodinné vily v Písku. Kvůli „buržoaznímu“ původu musela nadaná dívka ukončit studia, nezabránilo jí to však v odvážné kampani, kterou vedla proti nenáviděným komunistům. Bylo jí 23, když ji StB zatkla a soud ji následně poslal na 15 let za mříže. I v nelidských podmínkách si ale dokázala zachovat důstojnost a vybudovat respekt bachařů.

Dokumentární film ze série ČT Neznámí hrdinové líčí dramatický osud politické vězenkyně Dagmar Šimkové. Její idylické dětství ukončila smrt tatínka ve druhé světové válce a popřevratová konfiskace rodinné vily v Písku. Kvůli „buržoaznímu“ původu musela nadaná dívka ukončit studia, nezabránilo jí to však v odvážné kampani, kterou vedla proti nenáviděným komunistům. Bylo jí 23, když ji StB zatkla a soud ji následně poslal na 15 let za mříže. Děsivé pasáže z Šimkové knihy Byly jsme tam taky o pobytu v komunistickém vězení v 50. a 60. letech minulého století ve filmu předčítá mimo jiné Irena Vlachová-Šimonová. Kamarádka a spoluvězenkyně podává svědectví o hrdé ženě, která si i v nelidských podmínkách dokázala zachovat důstojnost a vybudovat respekt bachařů. „Nikdy jsem ji neviděla plakat,“ uzavírá vyprávění o hrdince, kterou nezlomily ani komunistické lágry a která po sovětské okupaci dokázala začít nový život v daleké Austrálii.

*Blondýnka si stěžuje přítelkyni: „Myslím, že mi je můj manžel nevěrný.“
„Jak jsi proboha na to přišla?“ ptá se kamarádka.
„Naše nejmladší dcera je hrozně podobná sousedce...“*

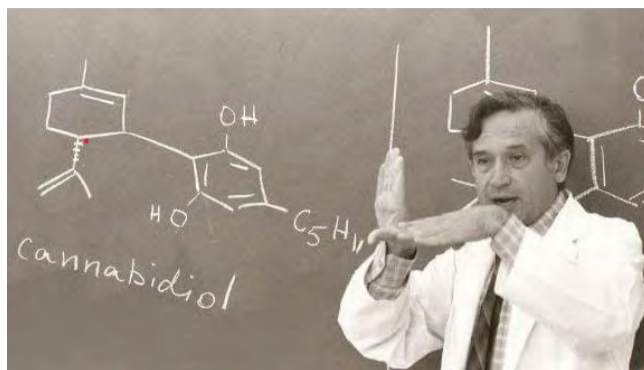
Raphael Mechoulam

*5. listopad 1930, Sofia †9. březen 2023, Jerusalem

Bez šesti roků století uplynulo ode dne, kdy se narodil izraelský organický chemik a profesor lékařské chemie na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě, který se od šedesátých let zabýval výzkumem konopí.

Raphael Mechoulam byl mimořádnou osobností. Je nazýván "otcem výzkumu konopí" a dokonce jsou i tací, kteří profesora z úcty k jeho vysokému věku, úspěchům a zásluhám ve výzkumu kanabinoidů nazývají "dědečkem kanabinoidů". Právě on odstartoval lékařskou revoluci spojenou s novým pohledem na konopí. Je považován za

objevitele endokannabinoidního systému, o jehož existenci jsme do roku 1992 nevěděli...

Zajímavosti. Víte, že....

Multikulturalismus je jako nacpat všechna zvířata v Zoo do jedné klece.

Přeposlal nám náš ctěný čtenář Oldrich B.:

Romové ve Švýcarsku

Vrátil jsem se z 6 denní studijní cesty ve Švýcarsku. Je tam také hodně cikánů/romů, ale vidíte na rozdíl u nás, jak tvrdě pracují, jak mi Renáta, majitelka 2 hotelů, členka městské rady, u které jsem byl, sdělila. Mají tuto motivaci:

Podporu v nezaměstnanosti jen po odpracování souvisle 5 let bez delšího přerušení. Odmítnutí práce - žádná podpora.

Ztráta zaměstnání vlastní vinou - absence, požití alkoholu na pracovišti - žádná podpora.

Zničení obecního bytu a státního majetku musí zaplatit anebo do vězení a tvrdě tam pracovat na uhrazení škody.

Je s podivem, že pseudohumanisté a Kocáb nekřičí a veřejně nekritizují Švýcarskou konfederaci, že nechce zadarmo bez odevzdané práce žít parazity. A nikdo v rámci Evropy nemluví o rasismu ve Švýcarsku.

Proto chci, aby ty neoprávněně různé podpory a sociální dávky platily parlamentní strany, když dopustily takovýto stav rasismu naruby !!!!

Recept No. 668

Nastavovaná kaše

Bramborová kaše nastavovaná kroupami byla za starých časů oblíbeným pokrmem. Když ji posypete smaženou cibulkou, tak si pochutnáte.

Brambory - základ jídelníčku

Nastavovaná kaše je trochu pozapomenutým receptem staročeské kuchyně. Někde ji sice připravují stále, ale obvykle jen jako přílohu k uzenému masu nebo třeba k opečené klobásce. Za starých časů se ovšem dělala jako hlavní chod.

Základem tohoto jídla jsou brambory, které byly v minulosti hlavní obživou pro prostý lid. Z brambor se připravovala spousta pokrmů – kromě toho, že se jedly jen tak vařené, dělaly se z nich různé polévky a placky a také kaše. Pro zvýšení sytosti se pak bramborová kaše nastavovala kroupami, což z ní udělalo ještě výživnější pokrm.

Nastaveno kroupami

Kroupy byly ve staročeské kuchyni rovněž oblíbenou surovinou. Tato obilná zrna zbavená obalů neboli otrub naši předkové s oblibou používali na zahuštění polévek i z nich připravovali samostatné pokrmy. Byli si totiž moc dobře vědomi toho, jak jsou kroupy vydatné i jak vařením nabobtnají, takže z malého množství

získáte spoustu jídla, a navíc obsahují mnoho hodnotných živin.

Dnes si je spojujeme hlavně se zabijačkami, neboť jsou součástí jelítek a přidávají se i do polévky prdeláčky, určitě se ale vyplatí jim dát v současném jídelníčku větší prostor.

Jak vařit kroupy?

Kroupy se do nastavované kaše obvykle používají **ječné**. Ty jsou k dostání v různých velikostech, od nichž se odvíjí doba vaření. Někteří mají z přípravy krup obavy, není to ale nijak složité. Kroupy je nutné **před vařením vyprat** a pak namočit do vody na cca 30 minut, ty větší lze nechat i přes noc.

Tak předejdete nepříjemnému **nadýmání**, které u konzumace krup hrozí. Do stejné vody se pak přidá **sůl a kroupy se vaří cca 20-25 minut**. Po uvaření je nutné kroupy opět **propláchnout vodou**. Chcete-li si trochu zkrátit dobu vaření, můžete použít **lámanku nebo tzv. perličky**.

Správné brambory na kaši

Kromě krup je třeba na nastavovanou kaši použít ty **správné brambory** – stejně jako u klasické bramborové kaše jsou nevhodnější brambory varného typu C, které obsahují nejvíc škrobu, jsou moučné a snadno se rozvaří, takže se z nich kaše připravuje nejlépe. Abyste si ovšem na kaši krupkami opravdu pochutnali, je třeba ji pořádně dochutit a třeba i trochu vylepšit oproti té, která se vařila v minulosti.

Vše můžete začít už u samotné bramborové kaše. Pokud do ní totiž přidáte místo mléka smetanu, bude mnohem jemnější a krémovější. Samozřejmě nezapomeňte ani na máslo, kaše bude krásně hedvábná a lahodná.

Nastavovaná kaše se nedochucuje jen solí, ale navíc majoránkou. Má to své opodstatnění, neboť tato bylina pomáhá při nadýmání.

Kromě ní se přidává ještě česnek, kaše je tak poměrně chuťově výrazná. I to má svůj důvod, který má kořeny v minulosti. Do kaše se totiž často dávaly i ne úplně kvalitní brambory, česnek a majoránka tak zakryly jejich ne úplně nejlepší chuť.

Přímo k dokonalosti pozvednete nastavovanou kaši tím, že ji nakonec posypete na sádle dozlatova a dokřupava osmaženou cibulkou.

Do kaše lze vmíchat i propláchnuté kysané zelí, ještě tak zvýšíte její výživovou hodnotu a obohatíte ji o další vitaminy. Zelí ji chuťově i oživí.

Pokud byste chtěli podávat kaši jako hlavní jídlo, ale chybělo by vám v ní něco masového, můžete ji nakonec kromě cibulky posypat i křupavými škvarky. Pak už k ní ani žádné maso potřebovat nebudete.

Recept na nastavovanou kaši s kroupami

Budete potřebovat: 500 g oloupaných brambor, 100 g ječných krup, 180 ml smetany na vaření, dle moučnatosti brambor, majoránku dle chuti, 2-3 stroužky česneku, 1 lžička másla a sůl.

Oloupané, pokrájené brambory dejte vařit do osolené vody doměkka. Kroupy uvařte podle návodu na obalu.

Vařené brambory rozšouchejte s máslem a smetanou. Česnek oloupejte a prolisujte a vmíchejte do brambor. Osolte dle chuti, přidejte scezené kroupy a majoránku podle chuti a opět promíchejte, aby byla kaše krásně nadýchaná.

Nastavovanou kaši podávejte s osmaženou cibulkou, případně navíc s vařeným uzeným masem, opečenou klobásou nebo s volským okem.

Jak mi čeští Palestinci pokazili den

Jan Kovanic NevPes

Měl jsem v neděli ve dvě hodiny odpoledne na výběr jít dokumentovat setkání chvilkařů na Staromáku nebo setkání propalestinských aktivistů na Palachově náměstí. Rozhodl jsem se pro to druhé. A zkazil jsem si tak celý svátek svobody.

Přítom všem nám jde o to samé, ne? O tu svobodu, lidství, bratrství. Jak pravil první (mnou nezachycený) mluvčí, který shromáždění asi tři set lidí před Rudolfinem přirovnal k hrdinství, které prokázalo 8 statečných na Rudém náměstí v srpnu 1968. Protože tenkrát protestovali proti tomu, že jejich země okupovala jinou zemi. A dnes naše vláda, naši politici zaslepeně podporují izraelskou okupaci Palestiny, apartheid, válečný zločin a genocidu. Dnes nám nehrozí zatčení, pravil neohrožený mluvčí, ale hrozí, že bude vymlčeno a pohřbeno v troskách Gazy vše, čeho se Izrael dopouští, zejména okupace Palestiny, která trvá už téměř 80 let.

(Přímo na místě jsem zarputile mlčel, ale zde musím vsunout technickou poznámku pro analfabety: Prvních skoro 20 let okupovalo Západní břeh Jordánsko a Gazu zase Egypt. Posledních skoro 20 let měli Palestinci nad Gazou neomezenou vládu bez jediného izraelského vojáka a bez jediného usídleného Žida. Jestliže je nazvána vláda Izraele i nad svým téměř 80 let mezinárodně uznaným územím za „okupaci“, pak tito přátelé Palestinců odpírají Židům právo na existenci jejich státu.)

Rozhňvaný pan mluvčí dále upozornil: Tohle se neděje naším jménem! Připomeňme si dnešní svátek boje za svobodu a demokracii, protože za totéž bojují i Palestinci. Co se děje v Palestině? Rozpad rodin, mučení státní policií, výstavba zdí, ostnatých drátů, věznění dětí bez soudu. A to se jim děje za podpory našeho státu, politiků, různých kulturních harcovníků... Palestincům se i díky tomu dnes nedopřává svobody a demokracie...

(Technická: Prezident palestinské samosprávy pan Mahmúd Abbás byl demokraticky zvolen v roce 2005 a od té doby žádné volby neproběhly. To i v Bělorusku, Venezuele a Zimbabwe probíhají alespoň formálně nějaké volby! V pásmu Gazy své politické odpůrce svrhávají hamásníci ze střeš a upalují je. Tolik k palestinské demokracii.)

„Vraťme tomuto svátku jeho podobu, podobu občanského vzdoru... Postavme se za Palestinu proti izraelské okupaci. Hanba okupantům, svobodu Palestině. Free Palestine!“

Ano, frý, frý palestajn, tedy všechna okupovaná území už od roku 1948...

Petr Pospíchal, exdisident, signatář Charty 77 a politický vězeň si myslí, že u nás chybí hlasy, které by se zastávaly Palestiny. Zastávat se pronásledovaných Palestinců není podpora terorismu. „Válečné akce vůči civilním cílům, utrpení bezbranných, raketové útoky na zdravotní, vzdělávací i dopravní infrastrukturu jsou neobhajitelné...“ (Tech.: Míněno na palestinské nemocnice školy atd, pokud jsou základnami teroristů...) A. t. d.

Vystoupila rovněž spisovatelka a režisérka a také bývalá disidentka Monika Le Fay, studentská reportérka z listopadu 1989. Mj. nám sdělila, že po Gaze se toulá 20 tisíc dětí bez dohledu dospělé osoby. Ale co je horší: „Minimálně už stejný počet zabitých dětí, střelených do hlavy, zapalování lidí

v nemocnicích zaživa...“ (Netechnická vzpomínková: „Strašlivá zvěrstva českých vrahů a banditů; Děti se učí jak házet láhve s benzinem; Zločinný stát musí být rozbit; Zvířecké zločiny českých četníků; Když přijde Hitler, každá česká učitelka odpraví dvě německé ženy a děti.“ Tak psal v září roku 1938 deník NSDAP Völkischer Beobachter.) Takže Monika vytvořila petici, aby česká vláda přijala na naše území alespoň 200 strádajících palestinských dětí. Připomněla, že jsme zemí Nicolase Wintona, zemí Přemysla Pitra, který tady po válce učil spolu žít židovské, české a německé děti. Když každý uděláme aspoň něco, tak se pak nebudeme stydět... (Vzdělaná paní asi neví, že ty ubohé palestinské děti jsou od mala vychovávány v nenávisti ke všemu židovskému. A pokud byly střeleny, tak proto, že samy střelily ze zbraní. A Bohu žel také neapelovala na to, abychom zároveň přijali aspoň 200 izraelských dětí, které se stále nemohou vrátit do svých vypálených domovů poblíž Gazy nebo do neustálými raketovými útoky z Libanonu ostřelovaných domů v severní Galileji.)

Česko-izraelská novinářka a aktivní účastnice studentských protestů z listopadu 1989 Nataša Dudinská, Slovenka a Izraelka nám sdělila, že Palestinci touží po svobodě, stejně jako jsme po ní toužili my. (Přičemž už opravdu nikoli neutrální připomínka: 19 let svobody v Gaze za neutuchajícího přílivu mezinárodních miliard dolarů a eur neznamenalo její přetvoření v turistický ráj, ale stavbu podzemního města a raketových základen, připravených zničit stát Izrael...)

No a pak vystoupila palestinská studentka Amira, která přijela podpořit boj českých pokrokářů za palestinskou svobodu až z Berlína - a ta se s tím už nepárala. Skandovanými hesly začala i skončila. Její živelný výstup v angličtině byl živěn „každou nespravedlností, kterou zažíváme s láskyplnou vzpomínkou na každého jednotlivého mučedníka, který nám byl odebrán, každým domem, každým centimetrem půdy, o kterou nás sionistická entita připravila...“

„*Dříve či později bude výsledkem rozložený koloniální projekt a válečný zločinec na jedné straně a suverénní, svobodný palestinský lid od řeky k moři*“.

(Podle českého překladu moderátorky, protože já tak anglicky neumím.) Tak tohleto znamená ono heslo „From the river to the sea, Palestina will be free,“ soudruzi soudci, kteří takové výroky, vyzývající ke zničení státu Izrael dovolujete!

Pro neznalé arabského a muslimského narativu: „Mučedník“ rovná se zabitý terorista a „sionistická entita“ má být Izrael, protože to slovo arabští nebo íránští židožrouti nevysloví ani za pytel lízátek.

Nad demonstrací v čerstvém větru vlály mnohé palestinské vlajky, ba i jedna libanonská. Vlály pak i nad následným pochodem. Protože kolem čtvrt na čtyři se demonstrace za asistence policie rozpohybovala jedním pruhem Křižovnické ulice a Smetanova nábřeží směrem k Národní třídě. A to za skandování anglických hesel ve stylu „Izrael je teroristický stát, Izrael je fašistický stát a „intifada revoluš“.

Názor na Izrael může mít každý svůj, avšak výkřiky, podporující revoluci ve smyslu intifády jsou výzvou k terorismu, protože „intifáda“ nic jiného neznamená. Vstup do Národní třídy byl zatarasen policejními vozidly a hlídkami, kterými demonstranti neprošli. Nepodařilo se jim tam vniknout ani zezadu přes piazzettu u Národního

divadla. Policie jim dovolila stát na schodech, odkud zněly projevy už výhradně v angličtině. Tady je poslouchala už jenom asi stovka nejvěrnějších.

Zde mě pobavil transparent „Buzny proti genocidě“. Samozřejmě proti genocidě Palestinců - nikoli proti genocidě buzen na území palestinské samosprávy!

Mezitím policisté našli pro průvod, který měl naplánováno ukončení pod sochou sv. Václava průchodnější trasu než mnoha akcemi obdařenou Národní třídou. Po čtvrté hodině se ztenčený průvod pustil Ostrovní ulicí. Tady několik našťvaných sionistů spustilo křik do mírových řad. Tyto narušitele demokracie a svobodného vyjádření názoru okamžitě obklopili policisté - aby je uchránili oprávněného hněvu ztročených proPalestinců. Ti jim megafony řvali to své „fromdzyriver tudzhsi“ rovnou do obličejů. Průvod se bez potíží proklíčkoval uličkami až do Štěpánské, odkud vplynul na rozkopané Václavské náměstí.

Bylo kolem půl šesté, město už tonulo ve tmě, kterou prozařovaly svíčky na podstavci u sv. Václava. Ještě jsem si pořídil pár záběrů ze závěru - abych tam měl příznivce revoluční Palestiny, sochu světce i budovu Muzea, když tu se rozeběhla spousta policistů takhle vpravo. Objevilo se tam totiž pár mladistvých provokatérů s izraelskou vlajkou. Obklopilo je asi dvacet policistů. Aby je ochránili. Tentokrát byla vlajka s Davidovou hvězdou dovolena. Hoši klidně stáli, dokonce se i usmívali, když na ně rozzuřený dav řval „fašisto zkurveneji!“ a „nácku zasraneji“.

A to jen proto, že se vynořila izraelská vlajka.

Tihleti čeští „pokrokáři“ nejsou žádní ochránci nebohých Palestinců. Nejednalo se o „propalestinskou“ demonstraci. Tihle svobodomyšlní demokrati pouze nenávidí Izrael, nenávidí Židy, takže ta demonstrace byla protiizraelská, vedená zuřivým antisemitismem. Zajímavo jest, že když se dav rozptýlil na jednotlivce, takže s nimi bylo možno zavést dialog. Během projevů a průvodu jsem se sám neprojevoval, ale tady jsem se z reportéra stal zase obecným občanem. Ptal jsem se jednoho takového přesvědčeného bojovníka za svobodu, proč ti nebozí Palestinci stále na své židovské sousedy střelí raketami. Na to mi odpověděl:

„*To jsou jen takové symbolické rakety.*“

Aha, hm, nojo. A země je placatá...

A tímhle jsem si kazil 17. listopad! Tak jsem se alespoň na závěr prošel dolů na Václavák a pak k Národnímu divadlu. Svíčky u památečných míst sálaly žářem, hasiči občas museli neposlušné plameny uchláholit pískem. Jo, u toho Koně byl taky jeden Francouz, který jen krčil rameny:

„*To nic není. Rabují se obchody? Hoří auta?*“

Aha, hm, nojo. Zatím ne.

Pro Neviditelného psa psáno, zlobeno a smáno v Praze na Lužinách

Vejde blondýnka do obchodu s čepicemi a prodavač se táže: „Mohu vám pomoci?“

„Ano, sháním kšiltovku.“

Prodavač jí nabídne pinou náruč a ona zkouší: „To není ona, to taky ne. Jiné nemáte?“ Tak prodavač přinese všechny, co ve skladu našel. Blondýnka si je jednu po druhé vyzkouší ..., nakonec zklamaně prohlásí: „Tady jsem ji taky nenašla.“

Prodavači to nedá a zeptá se: „A jakou kšiltovku byste si tedy přála?“ , Takovou s tím kšiltlem dozadu!“

Jak se Palach upálil za Gazu

Jan Kovanic

Bylo, nebylo. Za sedmero horami a jedním mořem žil-byl mírumilovný lid, který sám sebe nazval Palestinci. Ale tomu míru bránil jeden zlý, zlý, taková nepěkná věc, národ izraelský. Takhle, oni to byli sionisté. Hodní Palestinci by jméno státu „Izrael“ nevyslovili ani za pečeného velblouda. Zlí sionisté zavřeli národ Palestinský do jednoho malinkého místečka, jehož nazvali Pásmem Gaza. Sice odtamtud vystěhovali jiné sionisty, kteří hodné Palestince utiskovali stavěním skleníků, pěstováním zeleniny a zaměstnáváním Palestinců, ale to jen proto, aby mohli hodné Palestince obehnat plotem. A přitom hodným Palestincům patřila celá ta země, již po jejich způsobu i rozumné státy celého světa nazvali Palestinou. A to od řeky Jordán až po Středozemní moře. Jen ti sionisté jim v tom bránili.

Hodným Palestincům pomáhali už dlouho malinké sousední státy získat svobodu. Ty malinké státy jsou osídleny hlavně Araby. I Palestinci jsou Arabové, ale ti jejich sousedé, jakkoli jsou hodní, nechtějí hodné Palestince do svých zemí nastěhovat. Lepší by bylo, kdyby si vzali svou vlastní zem, okupovanou sionistickou entitou a tu entitu zahnali do moře.

A tu povstali mezi Palestinci ti nejhodnější a stali se vůdci svého stáde. Vůdci ve spravedlivém boji proti sionistické entitě. Ta je však stále utlačovala. Dodávala jim vodu, pohonné hmoty, elektřinu, léky, zdravotnické prostředky, potraviny a všelijak jinak je utiskovala. Naštěstí však pokrokový svět hodným Palestincům pomáhal. Daroval jim hlavně peníze. Ale hodní Palestinci je nezneužili na stavění hotelů, budování pláží, měst, silnic a železnic. Ne, místo toho si postavili podzemní město, aby se mohli chránit před sionisty. Jejich technici dokázali sami sestavit obranné rakety, ale lepší výsledky měly rakety, které jim za peníze pokrokového světa dodávali jejich malinkatí spojenci.

Jak malinkatí? Nu, spřízněných velbloudářů je jenom asi jeden a půl miliardy, kdežto zlých sionistických utlačovatelů až deset milionů. A představte si, že při všech těch potyčkách sionisté zavraždili vždy mnohem víc hodných velbloudářů, než kolik ti eliminovali sionistů. Například v nejznámější válce, kterou sionistický imperialismus rozpoutal proti arabskému socialismu v roce 1967 padlo jen 779 sionistů, kdežto obětaví velbloudáři ztratili na 21 tisíc těch nejlepších mužů. Ti se během pouhých Šesti dnů odebrali ke svým nebeským pannám, kterých tedy mělo být k oblažení bojovníků obesláno více než jeden a půl milionu. (Viz i článek Muslimům v nebi docházejí panny. Džihádisté se bouří a zakládají odbory.)

A v podobném duchu pokračují sionisté i dál. V současné šarvátce zavraždili na 70 tisíc nevinných Palestinců, kdežto sionistických vojáků padlo jen osm set. A právě teď se navrátily ze zajetí tři sionistické panny ke svým rodinám. K hodným Palestincům se za to dostane z vězení 99 nespravedlivě odsouzených mučedníků, kteří chtěli jen zpátky získat Palestinu od řeky k moři a probodali pro to třeba nějakou sionistickou stařenu.

Jan Palach, když slyšel, jaká zvěrstva páchají izraelští Židé, tedy sionisti ze sionistické entity v Pásmu Gazy, tak hned šel a upálil se za Gazu. A jak se upálil? Tak nejdřív: On to byl, co dal sílu raketám, aby jich během 20 minut mohlo vzlétnout na sionistickou entitu hnedle pět tisíc. On pokynul hodným bojovníkům, aby během

několika hodin zahlušili 260 zvrhlých účastníků zvrhlé hudební produkce. To Jan Palach ukázal svým příkladem, jak znásilnit sionistické panny a ženy.

Jan Palach si vybral třeba sedmnáctiletou pannu. Několika vynalézavými způsoby ji znásilnil, při čemž jí držel pistoli u hlavy. Uřezal jí nadra a pak ji střelil do vagíny. Její rodiče, které se na to nechal spoutané dívat, zastřelil až potom. Jindy si Jan Palach vybral mladici, kterou si naložil na čtyřkolku a odvezl do Pásmu Gazy, kde se mohli on i jeho druzi pravidelně oddávat znásilňování. Ale protože už to nebyla panna, tak ji zastřelil. Někdy před znásilněním umučil rodiče panny. Uřezal jim prsty, vydlobal oči a zastřelil je až pak. Pokud byl na místě malý bratříček, strčil ho do mikrovlnky a zapnul ji na max. Pokud neměl čas, házel do domů granáty. Jindy domy jen zapaloval a střílel lidi, kteří odtamtud utíkali. Když Jan Palach a jeho přátelé zabili asi 1.200 sionistů, vrátili se do Gazy. A vzali s sebou i 253 sionistů, však starci určitě sloužili v armádě a mimina by určitě sloužila někdy příště. Díky Janu Palachovi pak mohli hodní palestinstí civilisté pokračovat v tom, co započal sám. Na svých nákladácích i ukořistěných autech odváželi do svých ubohých domovů počítače, televizory, ledničky, obrazy, koberce... (Stejně, jako činili jejich pravoslavní bratři ve zbrani v Čechně nebo na Ukrajině.)

Když se však Jan Palach vrátil do Gazy, začalo strašlivé běsnění sionistické entity. Hodní Palestinci stále vypouštěli rakety na zlou entitu, ale mnohokrát jim spadla ještě v Pásmu Gazy třeba do nemocnice a zabila tam spoustu nevinných palestinských civilistů. Celý svět však pochopil, že vinna je entita, která brání návratu hodných Palestinců do celé své vlasti, od řeky k moři.

Dokonce začalo děsivé bombardování a nástup ošklivých, nepěkných, zlých, zlých tanků do bezbranného Pásmu. Sionističtí vojáci už přes rok ničí to krásné podzemní i nadzemní město. Provádějí přímo genocidu, když před tím, než zbombardují sklad zbraní, odpalovací stanoviště raket nebo štáb bratrů ve zbrani, tak před tím varují všechny lidi v okolí, aby odtamtud utekli. Takže bratři ve zbrani je musejí zastřelit, když utíkají, anebo donutit, aby v objektu, který bude bombardován, aby tam zůstali. I to jsou oběti sionistického násilí.

Jiný způsob genocidy je ještě otravnější. Sionistická entita se snaží zavřít oči světa dodáváním potravin a humanitární podpory, proto musí bratři velbloudáři na takové pohraniční stanoviště občas střílet. Častěji však nechávají potraviny v kamionech na parkovištích hnit. Rozdělovat by je přece měla sionistická armáda! Jindy zase přičinliví Palestinci rozřezávají pytle s moukou, aby v nich našli cigarety, které se do Pásmu takto pašují. No protože cigarety jsou přece základní potravina pro lidi i pro velbloudy. To ale až když je sdostatek zásobena hodná palestinská armáda. Aby přece mohla bránit své bratry před zlými sionisty!

Jsou známy i případy, kdy se sionističtí vojáci připlížili pod rouškou noci k nemocnicím, aby tam dovezli kanystry s naftou pro dieselagregáty. A teď si představte, že doktor musí nějakého muslima operovat pod židovským světlem! (Však v těch palestinských vesnicích, ve kterých agresor rozmístil své špinavé veřejné osvětlení, tak tam je hodní Palestinci zničili, aby netrpěli tou okupací židovským světlem.)

„Zásadní je také prokázání genocidního úmyslu Izraele. Ten kromě rozsáhlé destrukce v Pásmu

Gazy dokládá také jeho politika apartheidu, nelegální okupace palestinského území a rasistické a dehumanizující výroky izraelských politických i vojenských představitelů na adresu palestinského obyvatelstva. Další informace najdete webu Amnesty Internacional.“

A že je to skutečně genocida dokazuje, že počet obyvatel Pásmu Gazy během tohoto rok a čtvrt trvajícího konfliktu stejně vzrostl...

Když toto všechno Jan Palach viděl a četl, tak šel 16. ledna roku 1969 před Národní muzeum, a tam se zapálil. A proto tam letos přišla i trojice podporovatelů hodných Palestinců, zahalených v této zimě do pouštních černobílých šátků shemag. Aby našim politickým špičkám a televizním kamerám mohla na svých transparentcích sdělit, že Jan Palach UPÁLIL SE NA PROTEST PROTI GENOCIDĚ V GAZE

Psáno v Praze na Lužinách v pondělí 20. ledna, den po 56. výročí smrti Jana Palacha, kterého si dnes do huby berou jistí propagátoři zničení státu Izrael

A hele, není to na tom výřezu z televizní reportáže ten chlápek, co mi vloni pokazil 17. listopad?

Politická špička u pomníku J. Palacha. Sejmuto z poledních Zpráv ČT 16.1. 2025 v 11:17

Další bývalý člen TOP 09 čelí obžalobě ze znásilnění

Marek Bádál 28 ledna 2025

Další z někdejších politiků za TOP 09 čelí obžalobě ze znásilnění. Po Dominiku Ferim, který si už odpykává tříletý trest vězení, stanul před soudem jeho bývalý stranický kolega Otto Sixtus Libal (29). Podle spisu měl před volbami do Poslanecké sněmovny osahávat a škrtit dívky i přes její výslovný nesouhlas.

Libalovi hrozí v případě prokázání viny až desetileté vězení.

Hlavní líčení začalo u Obvodního soudu pro Prahu 6 počátkem prosince, poslední lednové úterý pokračovalo s vyloučením veřejnosti za zavřenými dveřmi, s největší pravděpodobností tedy výsledkem poškozené. „Odpověděl, že jej vzrušuje, když mu říká ‚ne‘. Během škrtení ji druhou rukou osahával po těle a po hýždích,“ stojí v obžalobě. Nakonec se dívce mělo podařit se Libalovi vysmeknout a odtáhnout se od něj. Žalobce pro Libala podle Aktuálně navrhuje tříletou podmínku. K soudu se případ dostal až po letech, kdy se dívka o incidentu odhodlala promluvit.

Vydavatel: Už se těším, až mi bude devadesát. Proč? No, protože po devadesátce už umírá hrozně málo lidí.

Bolševici by se zaradovali.

K podpisu prezidentovi míří zákon jak z 50. Let
Petr Bošnakov Denik TO

Komunisté se mohou opět radovat. Ačkoli v roce 2018 vypadli ze Senátu a o tři roky později ze Sněmovny, míří k podpisu prezidentovi, bývalému předsedovi ZO KSČ, novela trestního zákoníku, která zavádí nový trestný čin – neoprávněné činnosti pro cizí moc. Podle senátora Michaela Canova (STAN) se vrátil do trestního práva trestný čin, za který byli popraveni Milada Horáková či Heliodor Píka

První komunistický triumf přišel v podobě předkladatele přílepku LEX Ukrajina 7 poslance Martina Exnera (STAN). Jedná se totiž o syna bývalého místopředsedy KSČM Václava Exnera, který prožil značnou část života za totality a mohl proto svému synovi podat zasvěcené informace o tom, jak se co nejefektivněji vypořádat s rozvracecí republiky.

Další krok učinili koaliční poslanci, kteří novelu schválili. Dílo „třešňového triumfu“ bylo dokonáno poté, co ve středu novela prošla Senátem, neboť o podpisu prezidenta nikdo nepochybuje. Případní pachatelé proto musí počítat s tím, že za svou činnost mohou být odsouzeni k odnětí svobody dle míry stupně provinění na 1 až 5 let, případně na 2 až 8 let a také na 5 až 12 let.

Stíhání za vyjádření názoru

Novela zákona byla oběma komorami schválena i přes skutečnost, že se proti vymezil nejen Nejvyšší soud (!!!) a nejvyšší státní zástupkyně, ale také například Konfederace politických vězňů. S většinou svých kolegů, v čele s předsedou Senátu Milošem Vystrčillem, podle jehož vyjádření na síti X je „základním úkolem českého parlamentu dělat vše pro posílení bezpečí našich občanů,“ se neztotožnila ani právnička Hana Marvanová. Jak uvedla v rozhovoru pro idnes.cz, autoři návrhu se domnívají, že to pomůže lépe postihovat špionáž proti České republice.

„Tak tomu ale nemusí být a naopak se kvůli příliš široké formulaci může paragraf obrátit i proti těm, kteří dnes jeho znění podporují. Stačí pouze, aby se změnila vláda v této zemi, která bude jinak formulovat zájem státu. Podle tohoto paragrafu by mohl být někdo stíhán jenom za vyjádření vlastního názoru, byť je to názor velmi kritický a který cizí moci vyhovuje, ale v demokratickém právním státu by neměl být nikdo postihován výhradně za realizaci svého práva na svobodu projevu podle článku 17 Listiny základních lidských práv a svobod,“ konstatovala Hana Marvanová, která byla za minulého režimu odsouzena za pobuřování. Byla tedy stíhána za něco, co bylo sice v souladu s platnými zákony, ale podle totalitní justice bylo učiněno v nepřátelském úmyslu k socialistickému společenskému zřízení. „A tento úmysl dle rozsudku se v mém případě dovodil z toho, že o mé aktivitě, případně účasti na demonstracích v roce 1988, informovala nepřátelská zahraniční média, Hlas Ameriky a svobodná Evropa,“ vzpomíná Marvanová.

Narušení koaliční mašinérie

Má-li platit, že na zákonu, který nás vrací do časů totality, lze přece jen najít něco pozitivního, jedná se o narušení hlasovací koaliční mašinérie. Proti zákonu se totiž postavilo 10 koaličních senátorů (6 ODS a TOP 09, 3 KDU–ČSL, 1 STAN).

„Zavedení lehce zneužitelného paragrafu nepodpořím. Proč? Protože se může snadno

vymstít, když se dostane do špatných rukou. Je navíc ostudou české justice, že nedokázala k trestání činů proti ČR využít současné paragrafy – třeba v kauze Vrbětice. A pokud nestačí, inspirujme se třeba ve Švýcarsku a udělejme to pořádně. Ne takovým vágně formulovaným paragrafem,“ avizoval na svém facebookovém profilu člen senátního klubu ODS a TOP 09 Zdeněk Hřaba. Zároveň dodal, že když vidí některá vyjádření „diplomatů“, „poradců“ a dalších různých činitelů k nové hlavě Spojených států, které poškozují vztahy s naším nejvýznamnějším spojencem, spousta z nich by skutkovou podstatu tohoto trestného činu naplňovala. V nepřímém úmyslu určitě....

Chabá pojistka demokracie

Nově zvolená senátorka Vladimíra Ludková (ODS), rozumí obavě z hybridní války a je si vědoma toho, že obavy a stres se mohou proměnit ve volání po vytažení gilotiny na náměstí. „My tady ale snad nebudeme podléhat hysteriím a tlakům těch, co nejvíce křičí, co mají plameny v očích. O Senátu se často dříve hovořilo jako o pojistce demokracie a tohle je jeden z momentů, kdy tomu může dostat,“ doufala marně na Facebooku senátorka Ludková.

Vzpomněla také časy, kdy v USA podepsal prezident Harry S. Truman tzv. Loyalty Order a nastartoval kariéru nechvalně proslulého senátora Josepha McCartyho. Na závěr citovala slova osvícenského filozofa Voltaira: „Pane abbé, nenávidím to, co píšete, avšak položím život za to, abyste to mohl dát psát.“

Vydavatel: Soudruh Jenerál a president to určitě podepíše a noví Urválci a Vášové povstanou..

Pan L. korektor těchto novin jen poznamenal:

Lidé v členských státech EU jsou rukojmími zelených fanatiků ESG v bankách. S nimi jsou rukojmími i zbrojovky či energetické firmy a tím pádem i národní bezpečnost členských států.

Banky totiž odmítají financovat to, co odporuje příkázáním shrnutých pod zkratkou ESG (environmental, social, governance -ekologická udržitelnost, společenská odpovědnost, správa a řízení), což nejsou jen fosilní projekty, ale také zbrojní výroba.

Spolu s hesly o ochraně klimatu to leckomu zní pěkně, ale skutečnost pěkná není. Bez energií z fosilních zdrojů totiž zatím neovládáme fungovat. A beze zbraní nedokážeme odstrašit žádného agresora.

Takže nám na jedné straně již docela akutně hrozí rozsáhlá energetická krize a na straně druhé zcela akutní neschopnost bránit vlastní území.

Začněme podporovat cokoliv vlastního! Jinak tu můžeme zhasínat

Z České republiky opět oteklo na dividendách více než 300 miliard korun. Jako dojná kráva fungujeme skvěle, reaguje na tristní situaci Jana Marková a popisuje, proč jsme zase "nejlepší v tom nejhorším".

„Ono totiž o moc víc, než dojná kráva nejsme. Vždycky mě fascinuje, jak se někde operuje s HDP, které neukazuje vůbec nic z toho, jak se nám tu daří. Leda bychom se chtěli radovat z toho, jak se daří cizím firmám u nás. Skutečný úspěch domácí ekonomiky značí HNP, ale tím se raději už neoperuje. Jsme přece korporátní lokajové, tak

potřebujeme vědět to, jak se máme dobře, ne to, jak jsme na tom blbě,“ začíná svůj komentář Marková a poukazuje na devadesátá léta, kdy podle ní vše začalo.

„Celé to začalo už v devadesátkách, kdy nám bylo řečeno, že všechno naše je špatné, a my potřebujeme všechno západní, abychom byli in. A tak jsme si zničili vlastní produkci téměř čehokoliv, vlastní řetězce prodejen téměř čehokoliv a vlastní výrobu téměř čehokoliv. Radostně jsme vítali zahraniční řetězce, které nás nalákaly na pozlátko hezkých obalů a zdánlivě dobrých cen. Dobré ceny zmizely stejně rychle, jako naši zelináři, mlékaři a drůbežáři. To už se mohlo začít pořádně dojit na všem a ze všeho. Zahraničním korporacím se dávaly nesmyslné pobídky a úlevy, zatímco domácí producenti dojížděli na různé privatizační šmejdy, regulace, nerovné podmínky a byrokracii. Západ jásal, my jsme „drželi hubu a krok“.

A tak se stalo, že jsme prodali co jsme mohli a možná i to, co jsme nemohli. V téhle zemi nám patří tak žalostně málo, že touto politikou přicházíme o částku, která v některých letech dosáhla až osmi procent HDP, tedy nejvyšší úrovně v EU. Ano, zas jsme nejlepší v nejhorším. Najednou se začíná řešit, že by se s tím mělo něco dělat. Pokud je ale dvacet největších vývozců průmyslového zboží pod cizí kontrolou, můžete se stavět na hlavu, a neuděláte nic moc. Zapomínat nesmíme ani na to, že zahraniční vlastníky nemají jen ty průmyslové podniky, ale také velká část bank a většina retailových řetězců. A banky jak víme, měly zisky rekordní. Bohužel my z nich nevidíme ani fň. Možná nám smrknou něco na platech.

Díky dokonalé protinárodní politice naší vlády a vlád (i těch minulých), některé z velkých ještě tuzemských společností svá sídla přesunuly do zahraničí, a máme z nich tedy stejné kulové. Třeba takový Daniel Křetínský se sice tváří jak sídlí na Pařížské, nicméně jediný akcionář (E. P. Investments S. A. R. L.) už sídlí v Lucembursku. Tududum tum.

V letošním roce se zatím na dividendách vyplatilo o pětinu více peněz než o rok dříve. Odliv dividend z Česka tak zrychlil a za celý rok by dokonce mohl padnout rekord z roku 2019. Od ledna do září bylo podle předběžných dat České národní banky vyplaceno do zahraničí na dividendách a úrocích 307,9 miliardy korun, což je o 52,5 miliardy více než za stejné období loňska. Toliko číslo. Mohla bych jich tu uvést víc, ale je to zbytečné.

Pokud se tu někdo konečně nezačne chovat pronárodně, protekcionalisticky a nebude zvyška kašlat na to, jak moc se to v Unii líbí, budeme na tom pořád stejně blbě a hůř. Jakákoliv krize nás lidově řečeno sundá, protože ty zahraniční matky pošlou do kopru daleko raději nás, než podniky domácí. Němec oželí Čecha v továrně, ale těžko oželí stejně lehkovážně Němce, páč by ho za to rozdupaly odbory. Nemáme kontrolu vůbec nad ničím a ničím nám to neprospívá. Fakt nevím k čemu je dobrá zahraniční firma zaměstnávající u nás agenturní pasáky koz z východních stepí, dělající po večerech v lepším případě jen bengál. Znam dobře na vlastní město.

Tohle se musí zastavit. Jiné řešení není. Konec podpory a výhod zahraničních korporátů. Konec daňových úniků do různých rájů. Začněme podporovat cokoliv vlastního na jejich úkor. Nikdy ne obráceně. Jinak tu můžeme pomalu začít zhasínat,“ napsala na sociální síti FB Marková.

CO BUDE

Volume 5 Issue 160 (660)

MUSÍME SI POMÁHAT

Marec– Březen

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každou neděli o 10,30 hod. a české mše svatě budou **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené.**

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolícká pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se občerstvení - všichni vítáni **Slovenská Svätá Omša** Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888**; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren: Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney, www.sokolsydney.com.

CzechoSlovak Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescscc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148, **02 9606 8703**

Restaurace otevřena:

Pouze v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 Potřebné informácie nájde na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglín Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Nedělní obědy nám nyní vaří Ivo de Pol. Cena za tři chody \$30.- Data: 24.11.,8.12.2024, — 16.2.,16.3.2025

Rezervace zapotřebí.

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

(Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canberra rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každou neděli od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 10. února Léta Páně 2025

Ano, lidé tu budou mít platy jako v Německu. Dokonce už máme i seznam těch lidí!

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$95 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

SYRENKA & STONOŽKA

POLVAKIA ZABAVA

“PÁRTY ROKA - VELKÁ AKO TATRY”

POLSKÝ KLUB V ASHFIELD

1. MARCA 2025 O 18 HOD

Prvá slovensko-poľská zábava Vám predstaví to najlepšie z vystúpení slovenského **FS STONOŽKA** a poľského **FS SYRENKA**

VSTUPNÉ \$20 DOSPELÍ | \$10 DETI (DO 12 ROKOV)

Rezervácia stolov

Darina: 0493 863 429 / Robert: 0432 274 180

Dekujeme za Pomoc Novinám:

Ivan Červený - \$45.00

Pavel Faigl - \$5.00

Anonymní dárce - \$20.00

CzechoSlovak Country Klub

V neděli 2 února jsem o polednách navštívil Country klub v Sydney v Kempse, neb jsem byl vyzván se zúčastnit schůze organizované panem Vladislavem Kyšem.

Schůze se zúčastnilo přes padesát lidí, kteří mluvili jeden přes druhého, takže jsem pochopil jen to, že stávající výbor by měl být odvolán neb prý nejede podle pravidel.

Hlavně je zde obava, že lidé ve vedení chtějí předat nejen kuchyni (což je i podle mne OK), ale i bar do správy pana Oskara X, který je údajně Rakušan a tím by vlastně on pak rozhodoval o tom, co se bude v klubu dít a nedít.

Podle mne je škoda, že vedení klubu (předsednictvo, čili anglicky committee) se ujaly mladé dámy,

kteřé mají malé děti a rodiny a na klub bohužel jim mnoho času nezbyvá. Proto i na dnešní schůzi to vypadalo jako klub penzistů či absolventů na penzi.

Listopadový převrat jako předmět propagandy

Vlastimil Podracký PL

Převrat v listopadu r. 1989 vnímáme jako změnu totalitního komunistického režimu na demokratický, ale neshodujeme se na aktéru této změny. Určitě to nebyl lid.

Podstata převratu

Dnešní pravice i levice nerada slyší dnes už známou pravdu, že převrat dělaly tajné služby obou bloků na pokyn nejvyšších struktur tehdejší politiky. U nás šlo o odstavení fanatických komunistů kolem Jakeše, aby nespustili represivní reakci. Komunistické kádry dostaly příležitost se transformovat na podnikatele. Z nekomunistické sféry mohli konkurovat jen restituenti. Ve státních službách se jen ojedinele vyměnili lidé, disidenti měli příležitost jen v politice, jinde o ně nikdo příliš nestál. V podstatě tento z komunistické doby převzatý elektorát zůstal dodnes a vidíme, že pouze bylo zapotřebí se správně zařadit do požadované rétoriky, jak to noví vládcové světa chtěli. Převrat tedy nebyla revoluce, ale převážně převlečení kabátů původních vládců, „samet“ byl tedy oportunistus a zrada, jejíž aktéři jsou dnes stále na nejvyšších místech.

Původní vládcí neměli co bránit. Reality, o kterých rozhodovali, nebyly jejich. Nebránili tedy svoje majetky, jak se děje ve většině občanských nepokojů, dokonce většinou nebránili ani svoji moc a postavení, protože v novém režimu si ho alespoň částečně zachovali. Pouze změnili ideovou rétoriku. Je to odstrašující historický příklad systému založeného čistě na ideologii a iluzích. Jakmile vymře generace revolucionářů a lidových vůdců v sešlapaných botách, kteří dali energii do revoluce ideálů a tím se k ní emotivně připoutali, je konec. Horizontu událostí se zmocní oportunisté. Nová generace vládců nechápe, proč by se měla omezovat. Režim morálně chátrá, ideály vyvanou novými větry. Z režimu se stává feudalismus. To platilo především v SSSR, kde zneužití pravomocí „věrchuškou“ bylo obrovské, bez obchodování na černém trhu a okrádání státních podniků by lidé snad ani nepřežili. Dnešní komunisté mnohé projevy současného režimu sice správně kritizují, ale neslyšel jsem, co chtějí. Žádný režim, který není založený na přirozených principech, ale jen na vůli jednotlivců, se vždy zvrhne a zanikne.

Ohledně personální kontinuity je nutno poznamenat, že v totalitním režimu chyběla normální občanská opozice, jakýkoliv opoziční čin byl trestán. Proto neexistovala politická konkurence v okamžiku převratu. Nová antikomunistická garnitura byla odkázána na disidenty, kteří nemohli mít podporu v domácím prostředí a zcela přirozeně přijali zahraniční podporu, a zavázali se tím k budoucím službám. Mnohdy potom byl komunistický oportunista pro stát vhodnější.

Dnešní postoj k převratu

Pravice se snaží o glorifikaci příběhu jako lidové vzpoury proti totalitnímu režimu a boji za demokracii. Boj však nebyl a demokracie byla převzata jako režim Západu. Snadnost přechodu byla proto, že oba režimy měly shodný morální princip – materiální prospěch. Odlišnost byla jen v metodách, jak jej dosahovat. Úcta bývá k cíli, nikoliv k metodě. Komunistický režim byl deklarován jako metoda dosažení materiálního standardu. Avšak komunistická ideologie byla

stejně dávno mrtvá a tajné služby hledaly jen správný okamžik převratu.

Levice se dnes staví do ublíženecké pozice tvrdíce, že nebyť převratu, bylo by lépe. Proč tedy komunistické struktury, prý dobře vládnoucí, režim vzdaly, když žádná nepřátelská ozbrojená moc nepůsobila. Proč lid komunistický režim nechtěl a vyjadřoval zcela svobodně k němu nelibost? Štěpán se ještě snažil naivně strhnout dělnickou třídu na svoji stranu. Jak víme, byl vypískán. Proč? Přišel snad pozdě? Neměla by si dnešní levice obhajující komunistický režim na tyto otázky nejprve odpovědět, než začne vršit svoje iluze na již tak dost ztracené iluze liberálů. Přerod z komunistického státního vlastnictví do soukromého proběhl privatizací a restitucí. Privatizace provedená ministrem Klausem znamenala rozdat státní majetky lidem. Lidé ovšem nenašli způsob, jak majetek spravovat, drobných podílů se zmocnili postupně velcí podnikatelé, kteří se mnohdy snažili podnikat. Většinou to jednak neuměli a jednak neobstáli s podfinancovanými a zaostalými technologiemi v zahraniční konkurenci (jen výjimky byly jiné). V lepším případě skončily u zahraničních vlastníků, kteří zajistili alespoň nějakou zaměstnanost, v horším byly opuštěny a dnes jsou z nich muzea. Zachovaly se jen ty menší, které měly konkrétního vlastníka a nepotřebovaly velké investice.

Kdo byl hrdinou Velkého Listopadu 1989?

Komunistický režim padl mimo jiné proto, že nebyl schopen trvale zajistit hospodářský rozvoj a země technologicky zaostávala. Oportunistická komunistická garnitura, po různých neúspěšných pokusech s hospodářským řídicím systémem prováděných v rámci marxistického ideálu, se rozhodla zanechat pokusů, systém zrušit a osobně se zařadit do nového, vlastně vítězného, liberálního. Vítězství systému založeném na tržním hospodářství a soukromém vlastnictví bylo zřetelné. Svoboda byla součástí tohoto systému, jakási nutná podmínka fungování.

Protože tehdejší svět, tedy obě vzájemně bojující ideologie byly založeny na kupení materiálních statků a neustálém růstu, komunistická v tomto boji prohrála. Hrdinové byli ti, kteří to uznali, chtěli zavést liberalismus a hledali cestu, jak to udělat. Nakonec pověřili tajné služby, aby tuto epochální změnu provedly. Skuteční hybatelé jsou zřejmě zcela neznámé v pozadí stojící figury. O kterých lidech víme, že k nim patřili se můžeme dohadovat, ale určitě to byl Gorbačov a Reagan. Jestli bychom měli někoho oslavovat, potom je. Ostatní oslavy jsou jen divadlo a proslovy jen propaganda sloužící současným politickým stranám. 17. listopad by měl být Mezinárodním dnem studentstva se vzpomínkovou akcí na německým nacismem zavražděné studenty.

Vzor v komunistickém režimu

Dnes je většina průmyslu, obchodu a bank v zahraničních rukách, režim je zabetonovaný a nelze s tím nic dělat. Protože se nevyhnutelně blíží krize zadluženého státu, vyčerpaných zdrojů, globálního vládnutí a další katastrofy se jako hory vynořují na horizontu, hledá se v minulosti nějaké východisko. Komunistický režim osmdesátých let se může zdát být alternativou. Především pro ekology, kteří by pomocí totality zavedli svoje opatření na bezuhlíkovou ekonomiku. To by byla ovšem zásadní změna. Jen hlupáci se mohou domnívat, že systém, který lidé odmítli, je perspektivní.

Současná globalistická garnitura opouští ze stejných důvodů demokracii a právní stát. Válka

na Ukrajině je příležitostí vyzkoušet, do jaké míry lze ovládané sdělovací prostředky využít k ideové manipulaci s lidmi, iluze a lži prohlásit za pravdu a objektivní skutečnost za dezinformaci.

Nutnost skromnějšího života se blíží a princip větší materiální rovnosti je východisko, jak snadněji zajistit všeobecnou spokojenost. Pokus o návrat chudoby začíná novým duchodovým systémem. Potom přijde další. Planeta nemůže být tak zatížena kořistením zdrojů. Důvody proč lidé v listopadu 1989 vítali změny k západnímu materiálně bohatému způsobu života zanikly. Ale to neznamená, že začíná to, co liberalismu u nás předcházelo. Dějinné ideály se neopakují, opakovat se mohou jen metody, protože lidské podstatné vlastnosti se nemění.

OHLÉDNUTÍ: Sedmnáctý listopad, trochu jinak nám dopad

Zdeněk Joukl

Ohlížíme-li se za dědictvím 17. listopadu 1989 dnes, vzbuzuje to protichůdné pocity.

Je výborné, že můžeme cestovat po světě, že můžeme podnikat, že máme formální demokracii, svobodu projevu, volby jsou opravdu výběrem z více možností, byť upravených stranickými síty při nominacích kandidátů.

Naše představy však byly přece jen „trochu“ jiné, než je dnešní realita.

Především jsme se vůbec nevyrovnali s minulostí. To, že Václav Havel přijal nabídku Mariána Čalvy na pokojné předání moci od komunistů Občanskému fóru, jsme mnozí považovali jen za taktický ústupek, který měl zabránit násilí, krveprolití. Ani ve snu nás nenapadlo, že by slíbil úplnou beztrestnost nejen všem funkcionářům KSČ, ale i lidem, kteří nedodržovali ani tu komunistickou ústavu a zákony. Že nebudou pohnáni k odpovědnosti lidé, kteří zatýkali, šikanovali, zavírali do vězení, mučili při výsleších ty, kdo se podle nich provinili proti socialistickým pořádkům, nebo je terorem donutili k emigraci.

Každý zločin má být potrestán, nemá-li se to projevit negativně na všeobecné morálce ve společnosti, a přesně to se u nás po Listopadu 1989, bohužel, stalo. Nekonal se žádný „norimberský proces“, drtivá většina těchto zločinů zůstala nepotrestaná, protože pachatelé buď už zemřeli, nebo jsou tyto zločiny promlčené.

Mnozí prominenti minulého režimu zneužili znalostí a styků z minula, rozkradli nebo rozprodali velkou část národního bohatství v průmyslových závodech, technologiích, v zemědělské půdě, a z výnosů podnikají. Nejen, že je spousta lidí tímto vývojem zklamaná, oběti frustrované, ale někteří lidé se i nadále bojí, protože chapadla té komunistické hydry sahají i dnes do politiky, do státních zastupitelství i soudů, do armády a policie. Místo Milošem Zemanem kdysi deklarované kampaně „čistě ruče“ tu máme průběžný systém korupce, styků podsvětí s vládní, regionální i místní exekutivou, řídicí se heslem „ruka ruku myje“. Bývalí uvědomělí komunisté mají dveře otevřené až po funkci nejvyšší, jako bychom ztratili historickou paměť.

Ale nadále mají ztížený přístup k odpovědným funkcím v ekonomice, v politice, ve veřejné správě ti nejschopnější, protože se více cení loajalita ke stranám a nadřazeným než morální zakotvenost, vzdělání, kompetentnost a schopnosti.

Ani ve snu nás nenapadlo, že čtvrtým demokraticky zvoleným prezidentem ČR bude voják, generál, který se dobrovolně a ochotně připravoval svým studiem na profesi profesionálního rozvědčíka (špiona) proti americkému imperialismu a německému revanšismu, a byl připravený být vysazený na Západ, aby pracoval a sbíral informace ve prospěch SSSR a jeho satelitů.

Také jsme netušili, jak velký vliv budou mít peníze na předvolební kampaně a na výsledky voleb. Nepředpokládali jsme, že bude omezena volná soutěž politických stran (zaručená Ústavou) tím, že budou uzavírány a Ústavním soudem tolerovány účelové koalice stran .

Netušili jsme, že diskuse, jako základ demokracie, bude v parlamentu násilně časově omezována, a na jednání některých zastupitelstev bude probíhat tak, že občan přednese náměty, připomínky a dotazy, ale starosta pak ukončí jednání nejen bez odpovědí, ale také bez jakéhokoliv promítnutí do výsledku jednání. Také to, že občan může k jednomu bodu jednání promluvit jen jednou – to nebylo ani za komunistů.

Netušili jsme, že zdravotnictví bude „fungovat“ tak, že milion lidí nebude mít svého praktického lékaře, zatímco v Německu a Rakousku bude pracovat přes tisíc. našich lékařů

Také jsme nepředpokládali, že jedovaté ovzduší u silnic v některých obcích bude o 70% horší než v roce 1989.

Že se budou svou odlišností okázale prezentovat sexuální menšiny a vedení Prahy bude podporovat jejich propagační pochody městem také nebyla naše představa.

Nechtěli jsme, aby náš národ začal vymírat a aby neúnosně přibývalo cizinců.

Netušili jsme, že nastane doba, kdy bohatý podvodník si dokáže pomoci předem připravených děr v nových zákonech nebo s pomocí dobrých právníků zmírnit trest nebo se dokonce zcela osvobodit.

Netušili jsme, že vstupem do EU budou moci naši zemědělskou půdu kupovat cizinci z EU, bez jakéhokoliv pozitivního vztahu k našemu venkovu a krajině.

Nepřáli jsme si ani likvidaci našeho průmyslového „rodinného stříbra“ prodejem pod cenou západní konkurenci, aby také naše banky, pojišťovny a spořitelny přešly do cizích rukou a peníze odtékaly do zahraničí, nepřáli jsme si ani pokračující ničení naší krajiny a přírody.

Propustné hranice pro nelegální migranty také rozhodně nebylo naše přání.

Asi jsme si většinou představovali spíše socialismus s lidskou tvář, než bezohledný kapitalismus.

Za to vše jsme rozhodně neriskovali v demonstracích ani při výročích ke vzniku ČSR, ani v Palachových týdnech, ani v listopadu 1989.

Chtěli jsme se zbavit diktatury komunistů a přestat být kolonií SSSR (“Budeme raději jíst suchý chleba, jen ať komunisté a Rusové táhnou pryč!“). Rozhodně jsme si nepřáli rozdělení ČSFR a oddělení Slovenska. Chtěli jsme pravdu a toleranci.

ametová revoluce, bohužel, byla některými jedinci bezohledně zneužita k ekonomickým i mocenským cílům. Byli jsme příliš velkorysí a sametoví.

Otázka je, zda se díky výchově či osobní zkušenosti přeci jen uplatní nějaké ozdravné

procesy ve společnosti, a bude se situace časem přeci jen lepší. Záleží to na těch, kdo další generace vychovávají. Na rodičích, na učitelích, na trenérech sportovců, vedoucích zájmových kroužků, na kvalitě volených zástupců a správců věcí veřejných v exekutivě, na nových státních zástupcích, soudcích, nezátížených už minulými deformacemi. Kéž by se tato naděje naplnila!

Přes všechny následné problémy pozitiva bohatě převažují. A proto bychom do toho šli znova!

(S přispěním Martina Říhy)

Pět pilířů...

by Vidlák, 28. ledna 2025

Zatímco Trump deportuje migranty do Kolumbie a nejspíš díky tomu vzroste cena kokainu, u nás se rozjíždí volební kampaň. A bude letos natolik schizofrenní a podivná, že se Kalousek nakonec rozhodl do politiky nevrátit. Je mu naprosto jasné, že fenomén Trump zkazí liberálům všechny naplánované postupy i témata a tak nemá cenu dělat nikomu hlupáka. Ekonomika je prostě v řiti, ti, kvůli kterým to Fiala dělal, ti prohrávají volby jeden za druhým a vždycky, když u nás nastane taková situace, tak se v nejvyšší politické nouzi sáhne po posledním možném tématu, kterým je antikomunismus.

Už nikdy fronty na banány!

Je to jasné, ne? Sice se nám pomalu tvoří fronty na pracácích či před ordinacemi nebo v lékárnách, ale banánů je pořád dost. Dokonce jsou mnohdy lacinější než česká jablka... ale zase dražší než polská jablka... Sice máme kvůli Německu nejdražší ceny energií, byty jsou pro mladé lidi naprosto nedostupná záležitost, místo míru se budeme připravovat na válku pomocí pěti procent HDP (i to bude brzy Donaldovi málo), ale bacha na Kateřinu Konečnou...

Vůbec, jsou ti komunisti v poslední době nějak nebezpeční. Ukázalo se, že se infiltrovali i do rodiny Danuše Nerudové Peslarové, chudákovi Petru Pavlovi zabrali první třetinu jeho bezpáteřního života, Martin Exner se s nimi vyrovnává tak, že připravuje paragraf o nedovolené činnosti pro cizí moc a Vítek Rakušan vylepuje plakáty s Hitlerem, aby upozornil na Elona Muska. Ano, Vítku, Elon Musk už to o tobě ví.

Pětatřicet let od plyšáku budou zase za všechno moci komunisté, kteří ani jednou nesestavovali vládu... Představte si, že by se v roce 1980 vymlouval Husák na Hitlera. A to za Hitlerem zůstalo 300 tisíc mrtvých a slušně pocuchaná země. Po Husákovi zůstaly tři trasy metra, asi milion bytů, které slouží dodnes (akorát tenkrát byly za hubičku a dneska jsou za třicetiletou otrockou hypotéku), zůstaly po něm Dlouhé stráně, Dukovany i Temelín...

Největší Husákova chyba byla v tom, že to nepochopil. Stavěl byty, místo aby zařizoval banány...

Vlastně se na to docela těším. Všichni budou řvát, jak jsou komunisté zlí a STAČILO! si mezitím bude mluvit o svých pěti pilířích politiky:

1. Na prvním místě mír, protože bez míru nejde nic.

Malý stát nemůže nikomu vyhrožovat a štěkat od velmocenské nohy. Malý stát nemůže chodit s pány na led a lámat si za ně nohy. Malý stát musí dělat politiku všech azimutů, musí vyvažovat a musí budovat spojenectví ze stejně velkými zeměmi.

2. Aby mohl být mír, musí být sociální spravedlnost.

Není možné se chlubit úspěchy, když milion lidí nemá praktického lékaře a ještě víc lidí nemá zubaře. Není možné nechat živořit ty, kteří postavili Temelín i Dukovany. Protože pokud to uděláme, udělají nám to i naše děti. Pohádka o dědově míse prostě platí. Není možné, aby lidi neměli na topení, aby neměli na svačiny či obědy pro děti. A není možné, aby se dál rozrůstala gheta. Kvůli tomu jsme tu demokracii nedělali.

3. Aby mohla být sociální spravedlnost a mír, musí být funkční ekonomika.

Nejsem levičák vysokých daní, co se těší na přerozdělování. Chci tady jednou mít českého Elona Muska. Chci mít českou SpaceX. Aby mohli být doktoři a důchody, musí ekonomika šlapat a investovat u nás. Ale nemůžeme být krmelcem Evropy. Dividendy prostě musejí zůstat tady, stejně tak se musí zabránit účelovým fakturacím v korporátních skupinách. Peníze musejí zůstat doma. Není možné, abychom měli nejlevnější výrobu energie, zároveň nejvyšší ceny a ze zisku si Křetínský bude kupovat Britskou poštu. To platí pro všechny hytlermarkety a podobné obchodní společnosti. Na korporace přísnost a hodně velký klacek...

... a levná elektrika! Jaderná elektrika. Kromě Dukovan a Temelína také z Tetova a Blahutovic. Území už Husák s Biřákem vybrali. Dokonce i projekty existují. Stačí se jich jen držet a postavit to. Nepotřebujeme dělat třicetileté výběrové řízení. Stačí jen sáhnout do archivu pro papíry. Levná elektrika nám vyřeší tři čtvrtě problémů, které Fiala svádí na minulý režim a na Babiše.

4. Aby mohla být funkční ekonomika, sociální spravedlnost a mír, musí být svoboda.

Nikdo ještě nikdy necezuroval ve jménu pravdy. Pravda chránit nepotřebuje. Ta nakonec vždycky zvítězí. Když se cenzuruje, tak vždycky proto, aby se chránila lež. Většinou lež, která nese hodně peněz. Třeba jako grýndýl... nebo Pfižergate, nebo záminka k válce. Tohle prostě musí skončit. Svoboda také znamená, že vyhláška na prodej zelí není tlustší než román od Jiráska a auta se dělají podle přání zákazníka, ne unijního byrokrata. Svoboda také znamená, že my rozhodujeme o EU a ne ona o nás. Byli jsme tu prostě dřív!

5. Aby mohla být svoboda, funkční ekonomika, sociální spravedlnost a mír, musí být hrdost na tradice a tradiční rodina musí být znovu základ státu.

Bezbrhá svoboda totiž končí sto padesáti pohlavími, přešíváním holčiček na kluky, pochody nikoliv hrdosti, ale perverze, končí rozvratem školství kvůli LGBTNSDAP agendě, výměnou obyvatelstva a kulturním obohacením pomocí syrských inženýrů a afrických chirurgů. Končí to tím, že se největší antikomunisti objímají s rozvědčíkem, Stará Myslivecká zapomíná, kdo ji počal a Martin Exner obnovuje paragraf na základě kterého odsoudili Horákovou. Končí to tím, že se církve dávají na politiku a neziskovky jsou pátá kolona.

Končí to tím, že na výročí osvobození Osvětími nejsou pozváni ti, kdo ji osvobodili, ale naopak ti, kteří to tam provozovali.

Těchto pět pilířů bude pravda a láska nazývat totalitou. Ale podle mě je to slušný základ pro restart. Je to slušný základ, aby stálo za to, vyhrnout si rukávy a začít znovu budovat svou vlast. Slušný základ, abychom si mohli vzít naši zemi postupně nazpět. Přemýšlejte o tom...

POŽÁRY: Kde jsou zdroje viny

Gustav Sitař 15. ledna 2025

Los Angeles zachvátily rozsáhlé požáry, které se pravděpodobně stanou nejničivějšími v historii Kalifornie. Postupně vychází najevo řada skutečností, které odhalují, kam vede kult diverzity a ideologie, pro kterou má lidský život nepatrnou hodnotu.

Diverzita nade vše

Hasičský sbor Los Angeles se pyšnil tím, že mu šéfuje první LGBT osoba v historii a že jako první zřídil útvar pro diverzitu. Velkou pozornost vzbudilo propagační video, ve kterém manažerka pro diverzitu říká, že když lidé zavolají hasiče, budou se cítit lépe, přijede-li někdo, kdo vypadá jako oni.

Na otázku, zda bude taková osoba dostatečně silná a zda bude třeba schopna vynést z hořícího domu manžela, odpověděla šéfová útvaru pro diverzitu: „Dostal se na špatné místo, když ho musím vynést z ohně“.

Včasné varování

Již 2. ledna varovali meteorologové, že v LA budou panovat z požárního hlediska extrémně nebezpečné podmínky, které budou způsobeny silným větrem a nedostatkem srážek v uplynulých měsících.

V pondělí 6. ledna varovala místní meteorologická služba před „život ohrožujícím destruktivním větrem“. Jde o takzvané větry Santa Ana (*s jedním „n“*), kterým se říká ďábelské, vanou z vnitrozemí a jsou velmi silné a suché.

Postupně vyšlo najevo

Starostka města Karen Bass odletěla 4. ledna do africké Ghany, aby se zúčastnila inaugurace tamního prezidenta.

Požární nádrž pro téměř kompletně zničenou oblast Pacific Palisades byla „odpojena“ a prázdná, neboť na ní měla proběhnout údržba.

Starostka LA snížila v minulých měsících rozpočet hasičského sboru města a guvernér Kalifornie Gavin Newsom v červnu loňského roku omezil výdaje na požární prevenci v lesích o 101 milionů dolarů. Lidé upozorňují na to, že v kalifornském rozpočtu je částka ve výši téměř 23 miliard dolarů na „benefity“ pro ilegální imigranty. Nebo na fakt, že guvernér alokoval 50 milionů dolarů na „obranu“ proti politice nového prezidenta. Peníze mají financovat právní výdaje na zamezení deportace ilegálních imigrantů.

Na konci prosince oznámil hasičský sbor LA, že ruší testování požárních hydrantů z rozpočtových důvodů.

Během požáru oznámilo město, že ztratilo kontrolu nad systémem výstražných SMS. Systém tak odeslal tisíce falešných výzev k evakuaci.

Podle Daily Mail věděla manažerka hasičského sboru odpovědná za „vodu“, že je řada hydrantů již dlouhé měsíce nefunkční. V článku též uvádí, že její plat je téměř dvakrát vyšší než plat prezidenta USA.

Hasičský sbor řekl, že trpí nedostatkem hasičů. Novináři upozornili na to, že stovky hasičů propustili, protože se odmítli očkovat proti nemoci Covid-19.

Prezident Biden během rozhovoru uvedl, že nedostatek vody v hydrantech byl způsoben tím, že musela být vypnuta elektřina, aby padající dráty nezpůsobily další požáry.

Pozn. autora: Není to chyba v systému? Jsou-li hydranty na elektřinu, která se musí vypnout při silném větru, co to znamená?

Také se stalo

Požár v oblasti Kenneth byl pravděpodobně založen úmyslně ilegálním imigrantem.

V oblasti začaly řídit gangy zlodějí. Někteří zloději se dokonce převlékají za hasiče. Proto musela být povolána národní garda.

Guvernér vyzval občany, aby přestali „podporovat“ krádeže tvrzením, že Kalifornie „zloděje netrestá“. Lidé obratem upozornili, že podle zákona z roku 2013 není krádež do hodnoty 950 dolarů trestným činem. To má například za následek, že organizované gangy vykrádají obchody tak, že každý z mnohačlenné skupiny zlodějí ukradne věc do hodnoty 950 dolarů. V referendu, které proběhlo v roce 2024, občané hlasovali pro zrušení tohoto zákona, přestože guvernér Kalifornie byl proti.

Místní developer Rick Caruso, který v minulosti kandidoval na starostu LA, zachránil svůj obchodní komplex před požárem tím, že najal soukromé hasiče.

Z širšího pohledu

Město Los Angeles je z více než 80 % zásobováno vodou z velkých vzdáleností za pomoci akvaduktů. Hlavním zdrojem je řeka Colorado a projekt „State Water Project“, který přivádí vodu ze soustavy přehrad na severu Kalifornie.

Guvernér Kalifornie odmítl projekt na zvýšení přítoku vody ze severu, protože by byl ohrožen biotop malé ryby jménem koruska. Přitom v roce 2021 psaly místní noviny, že se jedná o rybu, kterou v dané lokalitě žádný průzkum od roku 2012 nazaznamenal.

Přestože v referendu v roce 2014 schválili obyvatelé Kalifornie výstavbu nových vodních nádrží, dosud nebyla žádná postavena.

Kalifornie trpí opakujícími se dlouhými obdobími sucha, a proto je jedním ze zdrojů pitné vody odsolená mořská voda. Zařízení na odsolování mořské vody je v Kalifornii několik. V roce 2022 zamítly úřady výstavbu závodu na odsolování mořské vody v oblasti Los Angeles, neboť by to mělo negativní vliv na mořský plankton.

Klimatická změna

Ničivé požáry nejsou v LA nic nového. Například v roce 1938 psaly noviny Montreal Star, že osm požárů hnaných silnými a suchými větry z nevadské pouště spálilo 20 tisíc hektarů plochy a zničilo přes 600 domů.

V médiích se objevila řada článků uvádějících, že na vině je bezpochyby klimatická změna a ropné společnosti.

Nezávislí novináři zveřejnili informace, podle kterých je nejpravděpodobnější příčinou vzniku jednoho požáru pád elektrického vedení pod proudem do suchého podrostu.

Přestože v posledních měsících panovalo v LA sucho, byla poslední dvě zimní období, to jest zima 22-23 a 23 až 24, nadprůměrně vlhká a rok 2023 patřil v celé Kalifornii mezi nejvlhčí za dlouhou dobu.

Reakce

V rozhovoru s prezidentem Joe Bidenem požádal guvernér Kalifornie Gavin Newsom o pomoc s bojem proti dezinformacím neboť čelí „hurikánu falešných informací“. V dalším rozhovoru uvedl, že je to například nepravdivé tvrzení Donalda Trumpa o tom, že více vody ze severu Kalifornie by Los Angeles pomohlo.

Kalifornský guvernér odmítl vinu za nedostatečnou připravenost a dopisem vyzval místní úřady, aby zahájily vyšetřování, proč byla důležitá nádrž prázdná a hydranty nefungovaly.

Silně levicový Atlantic otiská článek s titulkem „Jak dobře myšlené programy vedly k požárům v LA“. V článku se píše, že to není „nekompetence nebo zlý úmysl, ale dobře myšlené politiky s nezamýšlenými důsledky“.

Post scriptum

Od anonymního autora: Lidstvo prochází dalším socialistickým pokusem o zničení západní civilizace. Ve dvacátém století používali „proletáře“, nyní používají „menšiny“.

Tvrzení, že nešlo o zlý úmysl, ale o nezamýšlené důsledky, je středobodem každé obhajoby marxistických experimentů. Je stejně nesmyslné jako tvrzení matky, že svoje dítě pustila do klece s tygrem jen proto, že měla dobrý úmysl, aby si dítě pohladilo kočičku. Činy se musí posuzovat podle důsledků, a ne podle úmyslu.

Přes svoji zvrácenou logiku ale argument o dobrém úmyslu neustále přežívá jako zdůvodnění pro další a další šílené experimenty.

Pokud si společnost do svého čela nebude vybírat lidi striktně podle jejich schopností, zanikne.

Navíc neschopný člověk v čele zamoří celou organizaci. To asi může potvrdit každý z vlastní zkušenosti. Požáry v LA jsou demonstrací problému, kterým trpí celá západní společnost, byť v Americe to dotáhli nejdále. Ale minimálně už si chybu uvědomili a v posledních volbách řekli dost. Evropa se prozatím kultu diverzifikace neschopnosti nezřekla a nutí větší firmy připravovat barevné prezentace na téma vlastního snížení konkurenceschopnosti diverzitou a ze-leninismem. Byť se samozřejmě jmenují jinak.

Chce-li člověk žít v polopoušti, musí odněkud brát vodu, chce-li přežít na horách, potřebuje topit, a proto musí společnost hledat kompromisy mezi člověkem a životním prostředím. Ovšem je-li tím kompromisem vyhubení člověka, může to být problém. Pro člověka.

Hluboce demokratická Kalifornie zažívá na vlastní kůži, jaké to je, když se spojí neschopnost se ze-leninismem. Petice za odvolání starostky LA už má desetitisíce podpisů a guvernér Kalifornie je pod velkým tlakem. Čas ukáže, jestli nejničivější požár v historii státu, který nemusel být zdaleka tak ničivý, byl tím „posledním stéblem“, které vedlo k „prozření“ i v Kalifornii.

Poskytl server Sýr zdarma

VĚ ZKRATCE

05-02-2024- Nevím, kde jsou ty peníze! Zelenský v rozhovoru pro AP zapřel více než 100 miliard USD od Američanů a v USA se teď spekuluje, kam se ten balík ztratil? Dmitrij Medveděv obvinil Zelenského, Bidena, Deep State a celý americký vojensko-průmyslový komplex! Ten balík rozkradli postupně všichni! A navíc Trump zavřel sídlo USAID! Ukrajina prý nikdy 200 miliard USD nedostala od Američanů, protože všeho všudy od nich přišlo jen něco přes 75 miliard.

Premiér Petr Fiala (ODS) čelí tlaku kvůli dvěma poradcům spojeným s kontroverzní kampeličkou. Navzdory podezřelým transakcím trvá Fiala na tom, že si Ivana Netuku a Miloše Růžičku ponechá. Je to proto, že je skutečně potřebuje, nebo proto, že mu nic jiného nezbývá? Netuka podle dostupných informací převedl přes kampeličku minimálně 19 milionů korun do Švýcarska, zatímco Růžička měl být zapojen do operací se směnkami. Směnky přitom často slouží k zakrytí pravého původu peněz.

Zabavené domy emigrantů kupovali za pakatel, teď dostanou odškodnění

Autor: Luděk Navara iDnes

Bývalí majitelé domů po emigrantech mají právo na odškodnění. Alespoň si to myslí Evropský soud. Stát tak bude muset zaplatit miliony korun těm, kteří za komunismu díky kontaktům výhodně koupili zabavené domy a po pádu režimu je museli opustit. Za vrácené peníze si ale jen těžko mohli koupit jiné bydlení.

V sedmdesátých či osmdesátých letech se to zdálo jako vynikající tah: získat za levný peníz vilu nebo dům, který stát za trest zabavil "uprchlíkům" na Západ. Samozřejmě, zpravidla to chtělo dobré známé na nejvyšších místech.

Jenže po pádu komunismu se bývalí majitelé vrátili a nemovitosti si vysoudili zpátky. Tedy v případech, kdy soud dospěl k závěru, že byly režimem prodány za nezvykle nízké ceny.

Jejich dočasní majitelé pak sice dostali zpátky svoje peníze, které státu za dům zaplatili, ale zpravidla se museli bez náhrady vystěhovat. A za vrácené peníze si jen těžko mohli koupit jiné bydlení.

Někteří z nich si proto stěžovali u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku a uspěli. Soud už v několika případech rozhodl, že mají nárok na odškodnění.

"Je to složitá situace, u soudů se neprokazuje, zda někdo získal dům za pomoci konexí," vysvětluje vládní zmocněnec pro Evropský soud ve Štrasburku Vít Šorm. Evropský soud se při svém rozhodování totiž řídí principem, že napravování starých křivd nesmí způsobit křivdy nové.

Česká republika proto teď musí platit odškodnění. Evropský soud buď nařídí vládě, aby peníze rovnou vyplatila, nebo čeká, zda se obě strany dohodnou.

Stát už v několika případech zaplatil, v dalších vyjednává. Celkem jde o desítky milionů korun. Kolik takových případů ještě může přijít, není jasné.

Emigrantka: Je to nemravné

"Odškodňovat tyto lidi mi přijde nemravné," říká Hana Růžičková, která s manželem na začátku osmdesátých let emigrovala do Švédska. Stát je za to v nepřítomnosti odsoudil na dva roky do vězení a potrestal je zabavením veškerého majetku. "Náš tatínek se pak musel vystěhovat z našeho domu, který sám stavěl," přibližuje Růžičková.

Velký dům v pražských Třebonicích následně od státu koupila rodina Otavových a podle údajů Martina Otavy za ni v roce 1984 zaplatila 213 000 korun.

Byla to příliš nízká částka. Tak to alespoň o dvacet let později ohodnotil český soud. Podle něj byl dům dokonce koupen tak levně, že cena neodpovídala ani tehdejšími předpisům. V roce 2002 proto nařídil vrátit dům původním majitelům, Růžičkovým. A o dva roky později, v roce 2004, Otava dostává od státu zpátky částku, kterou původně zaplatil za dům.

Zdá se, že věc je vyřízená. Jenže letos v květnu Evropský soud obrátil všechno naruby. Rozhodl, že náhrada má být "v rozumném poměru k tržní ceně nemovitosti v okamžiku jejího vydání". Navíc má být taková, aby umožnila opatřit si nové bydlení.

Soud však neřekl přesnou částku, jakou má česká vláda Otavovým vyplatit, a navrhl, ať jednájí o dohodě. K té se však zatím nepodařilo dospět.

Sám Martin Otava je přesvědčen, že se stal obětí nespravedlnosti. "Stát zabavil vilu. Státem určený znalec udělal pro stát odhad. My jsme státu zaplatili přesně to, co požadoval," vysvětluje rozhořčeně Otava, který se za prominenta minulého režimu nepovažuje a odmítá, že by jeho rodina byla tehdy zvýhodňována.

Vypočítává, že vydal hodně peněz za advokáty, a ještě jeho rodinu všichni kritizují. "Já musím být špatným člověkem, který přijde o veškerý majetek a ztratí i bydlení! Navíc ta absurdita: Odsoudili mne za údajně nízký odhad. Ale ten pořizuje, zadává a platí prodávající, tedy stát," říká Otava.

Když se nedohodnou, soud určí výši odškodnění sám

Verdikt Evropského soudu teď bere jako zadostiučinění. "Kdyby stát byl morální, musel by mi uhradit v plné výši hodnotu nemovitosti v době zabavení – tedy téměř 12 milionů plus úroky a náhradu za právní služby. I kdyby se to stalo, neodškodní morální újmu," říká Otava.

Jenže je nepravděpodobné, že se mu podaří tak vysoké odškodnění dojednat. Pokud se státní úředníci s Otavou v půlroční lhůtě nedohodnou, Evropský soud určí výši odškodnění sám. A podle dosavadního rozhodování soudu se dá čekat, že přířknutá částka bude nižší.

Růžičkovi se na rozdíl od Otavy netají s názorem, že stát by neměl lidem, kteří dostali pod cenou zkonfiskované domy, platit nic. "Bydleli tam roky zadarmo. Můj manžel napsal dopis ministru financí, že by stát neměl být tak štědrý," říká Hana Růžičková.

Podle ní je to navíc nespravedlivé vůči těm emigrantům, kteří nedostali nic. Ne všichni totiž získali zpět své nemovitosti nebo za ně dostali náhradu.

Karel Jemelka, novinář poznamenal.

Pokud tomu článku z Českých novin ještě rozumím ve své staročestíně, tak se to týká jen těch, kteří odkoupili státem zkonfiskované nemovitosti po emigrantech.

Odškodnění je v tom smyslu že odkoupeny majetek (Dům, celý nebo část) museli vrátit původním majitelům-emigrantům a tím byli poškození, neb vrácené peníze v hodnotě původní koupi jim alternativní (nové) bydlení nekoupí!

Čili se to týká těch prospěchářů, kteří koupili zabaveny majetek za pakatel, ve většině případů Komunistický Funkcionáři a jejich přátelé. Tak těm EU soud kdesi v Evropské prdeli schválil zákon o nároku na kompenzaci, Kolik to bude korun nikdo neříká, je to prý podle jednotlivé dohody se státem.

Žádné potrestání STB mlátiček a jejich gaunerů se nechystá a žádná kompenzace za utrpení jejich rodiných příslušníků taky nebude.

Novozélandský premiér se omluvil za dekády zneužívání v ústavní péči

ČTK Novozélandský premiér Christopher Luxon se omluvil za hromadné zneužívání dětí, mladistvých a zranitelných dospělých v ústavech péče, k němuž v zemi docházelo od padesátých let minulého století. Trpěly převážně maorské děti, u nichž se některé instituce snažily „očistit“ kulturní identitu.

„Bylo to hrozné. Lámalo to srdce. Bylo to špatné. A nikdy se to nemělo stát,“ řekl podle agentur premiér Luxon. Jménem vlády pětimilionové

země se za prožitá přikopí omluvil obětem i jejich blízkým.

Omluva navazuje na civilní vyšetřování, které podle letošních závěrů zjistilo bezprecedentní rozsah provinění. V novozélandských státních a církevních ústavech bylo v letech 1950 až 2019 zneužito více než dvě stě tisíc lidí. Nejčastěji zneužívání čelily děti od pěti do 17 let a mezi nejběžnější formy patřilo fyzické či sexuální zneužívání či elektrické šoky.

Trpěly převážně maorské děti

Vláda podle Luxona plní doporučení komise, která se vyšetřováním nelegálních praktik zabývala. Kabinet mimo jiné přichystal nová zákonná pravidla, která mají zlepšit situaci lidí v ústavech a zabránit tomu, aby se podobné věci opakovaly.

Zneužívání podle vyšetřovací zprávy pocítila více než třetina z celkového počtu 655 tisíc osob, které od padesátých let minulého století prošly na Novém Zélandu ústavní, péčí jako jsou sirotčince, domovy pro postižené či psychiatrické léčebny. Jednou z nejmladších obětí byl teprve devítiměsíční kojeneček a nejstarší bylo v době zneužívání dvacet let.

Nejvíce podle zprávy pravděpodobně trpěly maorské děti, které tvoří 69 procent obyvatel ústavů. Přibližně čtyři pětiny zneužitých dětí v ústavní péči jsou právě Maorové. Představují přitom jen šestnáct procent novozélandské populace. Některé nábožensky orientované instituce se snažily „očistit“ kulturní identitu Maorů ve své péči prostřednictvím sexuálního a fyzického zneužívání, uvádí vyšetřovací zpráva.

Co nového na světě?

05,02,2025 - Američané zastavili peníze Rozumkovi, Pánkovi i Zelenskému... Nevím, co to udělá s Ukrajinou, ale s neziskovkami to cvičí pěkně. Když se podíváte do jejich účetnictví, tak zjistíte, že všechny ty humanitární pomoci jsou menší část jejich byznysu. Větší část peněz jde na dobré bydlo pro ředitele, podředitelé a další pracovníky, kteří především sedí na sociálních sítích, chválí Fialu i Soroše a snaží se lidem vysvětlit, že migrace je v pohodě a válka je vysloveně v našem zájmu.

Vidlák poznamenal:

Petr Pavel podepsal přílepek s gumovým neoprávněné činnosti pro cizí moc. Co jiného čekat od gumy, že? Copak tomu asi říká paní Kánská, dcera Milady Horákové, kterou popravili právě na základě takového paragrafu? Jistě z toho má radost, protože teď je tento zákon namířen proti úplně jiným pomocníkům cizích mocí, než byla její maminka. Tak pěkně se k rozvědčíkovi tulila... Kdyby Vidlák náhodou zmizel a nehlásil se, tak víte, co se stalo...

Mimochodem... říkali mi přátelé z Dukovan, že v elektrárně se tam staví nová budova pro ochranku... A prý bude vytápěná pomocí zemních vrtů. Prosím, prosím, prosím, že je to hoax? Že se nenašel vůl, který by vedle chladicí věže, kde uniká do atmosféry osm gigawatt tepelné energie, vrtal do země, aby ekologicky vytápěl nějaký barák? Že alespoň tam, v jaderné elektrárně, sedí ještě normální lidi, kteří prostě napojí tuto novou budovu na odpadní teplo, kterého je tam tolik, že by to zajistilo topení půlky Brna.... kdyby teda někdo postavil horkovod. Prosím, prosím, ať si nemusím myslet, že i ředitel jaderné elektrárny je pitomec...

Tenkrát nad Dunajem

Marian Kechlibar NevPes

Co se různých historických exkurzí týče, někteří čtenáři je mají rádi, jiní je zase nenávidějí; patřili-li mezi ty druhé, snad mi odpustíte. Nicméně jak teď zase jednou bylo 28. října, média se zaplnila články na téma vzniku první republiky a rozpadu Rakouska-Uherska. A to je téma, které nedokážu neokomentovat...

Opřu se nyní o článek Jaroslava Zamazala „Československo – a co kdyby nevzniklo?“, ve kterém se citují i slova Romana Jocha:

Masaryk a Štefánik měli velké štěstí, že jsem v roce 1918 nežil. Kdybych žil, doporučil bych císaři Karlovi mnohem tvrdší postoj vůči zrádcům a separatistům. Ale on byl světec. Což já nejsem. Takže on by mě neuposlechl. Roman Joch

Poslouží mi coby odrazový můstek k mému vlastnímu komentáři.

Masarykovi i Štefánikovi mohlo být roku 1918 celkem jedno, kdo je císařem, protože ani jeden z nich se nenacházel v dosahu moci rakousko-uherských úřadů. V nejhrošším by zůstali v exilu, jako spousta jiných rebelů. O život by šlo jiným lidem, kteří se stále nacházeli doma. Například Karlu Kramářovi a Aloisi Rašínovi, které Karel I. opravdu omilostnil.

Nicméně celkový stav Rakouska-Uherska koncem roku 1918 už byl takový, že se sebevětším nasazením šibenic a žalářů zachránit nedalo. On ty šibenice a žaláře musí někdo provozovat a obsluhovat, a počet lidí k tomu ochotných radikálně klesal. Země se rozpadala odshora až dolů, a rozhodujícím politickým prvkem pro její kolaps nebyla ani tak aktivita českých či polských separatistů, jako **neochota Maďarů angažovat se dále ve společném státě**.

Náš 28. říjen to lokálně trochu zastíňuje, takže máme někdy dojem, že ten konec Rakouska-Uherska byla „naše práce“. Ale mimo Českou republiku se za těžiště kolapsu Rakouska-Uherska obvykle považuje kaskáda událostí v Uhersku, která započala oznámením uherské Wekerleho vlády ze dne 17. října 1918, že má v úmyslu rozpustit společné soustátí a nahradit jej pouhou personální unií dvou zcela nezávislých států. Ani tento záměr neměl dlouhého trvání a učinila mu konec „astrová revoluce“ 31. října, při které rezignoval poslední císařem jmenovaný uherský premiér János Hadik (v úřadě pobyl pouhých sedmáct hodin).

Uherský parlament a uherská vláda měly mezi řadovými Maďary daleko silnější autoritu než císař, takže když Wekerle 17. října vyzval maďarské vojáky, ať se vrátí do vlasti bránit její hranice, začala tím definitivně kolabovat rakousko-uherská armáda. Maďaři prostě opouštěli svoje vojenské pozice a šli domů, po desetitisících a včetně svých velících důstojníků, čemuž v tomto měřítku už nešlo zabránit. A bez nich se nedala udržet žádná fronta, i kdyby veškerý zbytek c. a k. sil zůstal funkční, což on nezůstal. Všechno se začalo „sypat“ skoro naráz, od jižního Tyrolska až po Bukovinu.

Maďaři zlikvidovali rakousko-uherský stát zejména proto, že jejich špatná očekávání z roku 1914 se bezezbytku naplnila (a to ještě netušili, co je čeká v Trianonu). Uhersko posloužilo Vídni zejména jako zdroj vojenské síly a potravin pro válku, která nebyla v jeho vlastním zájmu a kterou vlastně rozpoutat nechtělo – tehdejší uherský premiér István Tisza musel být roku 1914 do souhlasu s válkou dotlačen. Právě Tisza přednesl

17. října 1918 v maďarském parlamentu projev, ve kterém bez obalu konstatoval, že válka je prohraná. (O čtrnáct dní později jej v průběhu revoluce zavraždili.)

Už před válkou byly přitom vztahy mezi oběma hlavními národy monarchie jen pramálo harmonické. Němečtí nacionalisté, jejichž duchovním lídrem byl zuřivý antisemita *Georg von Schönerer*, (*jeden z nejnechutnějších politiků pozdní monarchie. Je zapomenut, protože ho překonali jeho vlastní žáci.*), pohrdali Budapeští, která byla plná Židů, a říkali jí „Judapest“, což bylo ještě urážlivější, než se zdá, protože *Pest* je německy „mor“. Maďary, kteří nebyli až tak silně infikováni antisemitismem jako jejich rakousko-němečtí sousedi, to samozřejmě hnětlo, stejně jako protimaďarské postoje, kterými se nijak netajil nástupník trůnu František Ferdinand. (Zde musíme být spravedliví: FF jim celkem racionálně vyčítal, že příliš utlačují nemaďarské obyvatelstvo Uherska a ohrožují tak stabilitu státu. Bylo by se to ovšem dalo vyjádřit i zaobaleněji, ale FF nebyl povahou žádný diplomat a hádal se zaživa s kdekým včetně císaře samotného.)

I samotné rakousko-uherské vyrovnání z roku 1867, které dalo Uhersku téměř kompletní suverenitu, bylo mezi Maďary dost kontroverzní, a největší z tehdy žijících rebelů, Ferenc Deák, musel vynaložit veškerou svoji osobní autoritu k tomu, aby vůbec prošlo. Řadě jeho kolegů včetně slavného Lájose Kossutha přišla samotná myšlenka na to, svázat další existenci Uherska symbolicky s habsburským domem, jako dlouhodobě nebezpečná. Koneckonců to byl tentýž habsburský dům, který nechal zmasakrovat lídry rebelie z let 1848-9, tzv. mučedníky z Aradu, jakož i další důležité osoby typu hraběte Batthyányho.

(Tady bych chtěl Romana Jocha upozornit na to, jak málo tehdy byly tvrdé represe vůči „zrádcům a separatistům“ účinné, aspoň v delší časové perspektivě. FJI, který určitě žádný světec nebyl, si jimi vykoupil pár let vlády. Ale už po prohře v Itálii roku 1859 musel přistoupit na nějaké ústupky, a po další prohrané válce roku 1866 mu maďarská otázka takřikajíc „vybuchla do ksichtu“ i s úroky; nescházelo mnoho k tomu, aby tehdy monarchie zanikla jako celek. **Osobní mučednictví je silný status, jeden z mála, který vždycky překonával i zlatou záři královské koruny.** Dodnes najdete v každém maďarském maloměstě Batthyányho ulici, kdežto ulice pojmenované pro Františku Josefovi abyste pohlédali.)

No, zpět do roku 1918. Bez Maďarů bylo Rakousko-Uhersko každopádně *kaput* a jedinou otázkou zůstávalo, jak přesně budou vypadat nástupnické státy a kolik jich bude. Habsburkové mohli teoreticky zůstat hlavami nějaké Předlitavské konfederace, spíš jako figurky než jako monarchové se skutečnou mocí. Jestli by ale taková Předlitavská konfederace byla stabilnější než (ona nepříliš stabilní) ČSR ...? Těžko říci. Z evropských monarchií, které přežily traumatický rok 1918, dnes existují jen ty v severozápadní části kontinentu, plus španělská koruna, která byla vzkríšena v 70. letech po padesáti letech pauzy. Ty ostatní – řecká, albánská, srbsko-jugoslávská, bulharská, rumunská, italská – jsou pryč.

Následná nestabilita středoevropského prostoru nebyla ani tak dána formou státního zřízení, kterou jednotlivé nástupnické státy zvolily, a z nichž nejbizarnější bylo právě Horthyho maďarské království bez krále, které řídil admirál bez loďstva. Tím ústředním problémem bylo

extrémní prostorové promíchání národností v době, kdy mezi intelektuály a politiky horečně kvasila touha po jednotném a homogenním národním státě (nebo aspoň státě, ve kterém jedna národnost drží ty ostatní pěkně „u huby“), stejně pitomá a stejně agresivní jako dnešní *wokismus* se stovkou pohlaví. Ta se v tehdejší střední Evropě dala realizovat jen brutálními prostředky...

Byl to tentýž problém, který destabilizoval předválečné Československo a Jugoslávii, tentýž problém, který napomohl kolapsu Sovětského svazu, tentýž, který znemožňuje fungování Libanonu nebo Iráku: etnicko-náboženská diverzita. Jsou lidé, kteří tvrdí, že v diverzitě je síla. Jenom ta moderní historie to nějak nechce dosvědčit.

Čerstvé zprávy z Bohnic...

Autor Vidlák

Tak jsme se dozvěděli, že USAID dokonce platila i lásku hollywoodských hvězd k Zelenskému. Ben Stiller podporoval Ukrajinu za čtyři miliony dolarů, Angelina Jolie dokonce za dvacet milionů. Vůbec jsem netušil, jak drahé ty evropské hodnoty jsou. Ale na druhou stranu, prý se z americké pomoci Ukrajině rozkradlo sto miliard dolarů, takže to bylo z čeho zaplatit. Možná teď ti herci přemýšlejí, že si měli říct o vyšší gázi za objímání s ukrajinským prezidentem...

Na Slovensku se zase ukázalo, že Fico měl pravdu, když mluvil o pokusu o Majdan. Ono se totiž ukázalo, že na Slovensku byl v čase protestů šéf Gruzínské legie Mamulašvili... samozřejmě na dovolené, to se rozumí. To jsou ti borci, kteří v roce 2014 střelili do Ukrajinců v Kyjevě, aby vyvolali chaos. A lidi kolem Progresivního Slovenska byli dost blbí, aby se s Mamulašvilim fotili a dávali to na sociální síť. Fakt.

Podle toho, kolik stojí plyn, tolik stojí i amoniak a následně zemědělská hnojiva. Když bude drahý plyn, bude nejen drahé topení, ale i drahá hnojiva, tím pádem i drahá pšenice. Tedy... pšenice nezdraží, protože v Rusku tyto problémy nemají, tuna ledku tam nestojí ani tři tisíce korun, takže první výsledek, kterého jsme dosáhli, je opět rozsáhlejší devastace našich sedláků. Duslo je fakt hodně věééélká továrna a má na zemědělský sektor celé východní Evropy docela zásadní vliv.

Naštěstí nám ministr Výborný vyjednal hentu dohodu se zeměmi MERCOSUR, takže vlastně vůbec žádné zemědělství nepotřebujeme. Jak říkal kdysi tatíček Klaus, všechno dovezeme. Levně. Aby ne, když je to plné pesticidů, hormonů a GMO krmiv. K čemu zemědělce, kteří pořád kňourají. Hovězí z Argentiny, kuřata z Brazílie... lodí přímo až do Hamburku a všechno za pakatel. Nepotřebujeme ani Duslo, ani plyn... a vlastně ani ministerstvo zemědělství... vlastně ne, to potřebujeme, aby někdo přerozděloval platby pro sklízeče dotací... Budou samá pozitiva a sociální jistoty přesně do chvíle, kdy ty lodě z Jižní ameriky nepřiplují. Třeba proto, že si tam řeknou, že nevyznáváme ty správné hodnoty a musejí se od nás odstříhnout...

Promiňte, že jsem dneska tak sžíravě ironický. Co mám dělat, když koukám na likvidaci svého milovaného oboru? Co mám dělat, když vidím, jací neumětelové nás vedou a jací idioti do toho mluví? Člověk má přímo chuť, si okovat cep a projet traktorem až do jednacího sálu poslanecké sněmovny.

Všechno ostatní, co chci říct, by bylo trestné...

Konec starých časů

Poslal z Kanady Peter Adler

toto jsem nenapsal ja, vlastně ani neznám autora, ale kdyby se někdo ptal, zda bych to podepsal, kývl bych a běžel pro brk ...

On Friday, January 10th, 2025 at 8:30 AM, Veselý Dušan <veselly@seznam.cz> wrote:

Když už volbami nepůjde dosáhnout vůbec nic. Když nám „naplivají do ksichtu“ a my jen klopíme poníženež zrak. To co se stalo v Rumunsku je tak strašidelné, že se nebojím říct, že svět už nebude stejný. Rozhodně ne svět, ve kterém jsme si až doteď hráli na demokracii. Teď už si na nic nehrajeme. Teď už se začínáme rovnat těm nejhorším diktaturám, a i to pozlátka začíná oprejskávat jako ta nejhorší prohníla ruina. Osobně považuju ty zrušené volby v Rumunsku za mezník. Za mezník toho, kam jsme to nechali dojít, a co jsme ještě ochotní snášet. Dnes Rumunsko, zítra klidně i u nás, tedy za rok.

Volit se bude tak dlouho, dokud nebude ten „správný“ výsledek.

- 1) Vyhlásíte volby
- 2) Nevjdou průzkumy a vyhraje nefavorizovaný a kandidát. Průzkumy, které tak těžce platíte, a na které jste spoléhali.
- 3) Najdou se pochyby a pochybovači.
- 4) Ústavní soud potvrdí výsledek prvního kola.
- 5) Amíci pohrozí, že takhle to nepůjde a varují Rumuny (kohokoliv) před změnou zahraničněpolitické orientace.
- 6) TikTok prohlásí, že ruší miliony fejkových účtů podporujících vítěze.
- 7) Ústavní soud ruší volby.

Začínají se objevovat spekulace, že k dalším volbám nebude současný vítěz vůbec připuštěn.

Nějaké to obvinění se už najde.

Není lepší ukázky toho, co se nyní ve světě děje, a kdo tahá za nitky.

Samořejmě tady vůbec nejde o Rumuny ani jejich potenciální mrtvoly, stejně jako o ně (Ukrajince) nikdy nešlo na Ukrajině.

Jde o to, že v Rumunsku má vzniknout největší vojenská základna NATO, mimochodem bude mít rozlohu skoro tři tisíce hektarů, což je asi o třetinu víc než americká vojenská základna Ramstein v Německu, a bude zcela autonomní.

Už v roce 2003 sloužila k podpoře invaze do Iráku, k útokům proti tamním povstalcům, a podle některých zpráv i jako tajné vězení.

Stát ve státě.

Taky je odtud masivně zásobována Ukrajina zbraněmi a vším možným. Odtud budeme velet tažení na Rusa.

A Rumuni do toho nemají co kecat.

Jako zástěrka pro to konečné anulování voleb posloužily ty účty na TikToku a prý nedovolené ovlivňování voleb ze zahraničí. A já se ptám.

Zrušení účtů Donalda Trampa na všech sociálních sítích bylo v cajku, ale tady nějaké fejkové účty vadí?

Ovlivňování voleb všemi těmi kampaněmi politických neziskovek je taky cajk, ale tady se najednou ovlivňovat ze zahraničí nesmí?

A co je teda ta usácká výzva k tomu, aby byly výsledky voleb zrušené, než ovlivňování v té nejbrutálnější možné podobě?

Ústavní soud uvedl, že první kolo anuloval kvůli zvýšenému počtu žádostí o zrušení, které se opíraly o dokumenty odtajněné Nejvyšší radou pro obranu země.

Jakých žádostí sakra?

Co je komu do toho, jak ti lidé rozhodli?

Tady totiž nejde o pochybnost o tom, kolik lidí jak volilo, jako to známe ze všech těch mrtvolných voleb ze zahraničí, kdy se náhle a nečekaně po korespondenčních hlasech z ciziny výsledek těsně obrací ve prospěch toho správného kandidáta.

Tady jde o zpochybnění toho, že ti lidé hlasovali tak, jak by měli.

Oni něco chtěli na základě informací které měli, a vyšší vedení rozhodlo, že si to mysleli špatně, a že to co chtějí je možná v jejich zájmu, ale ne v zájmu nás USA-NATO.

A tak budou zrušeny, a vítěz ideálně zabásnut.

Demokraticky samozřejmě.

Mimochodem zrušení prvního kola prezidentských voleb přichází právě v době, kdy Rumuni žijící v zahraničí již mohou volit ve druhém kole.

Asi náhoda.

I u nás budeme mít korespondenční volbu. Od dnešního dne jsou volby jen fraška.

Od dnešního dne to zkusí všude.

Gruzie neprošla, Rumunsko už jo. Od dnešního dne začínám věřit už jen v násilné revoluce a změny.

Od dnešního dne už svět není stejný.

Měli bychom se na to připravit.

Každý.

Pokrok znamená návrat

Benjamin Kuras 11. ledna 2025

Do minulosti se přece chodí zpět čili zpátečnický. A kupředu se přece jde do budoucna, čili pokrokově. To pak už se jen tak nechodí, nýbrž rovnou kráčí. Postaru se žít nedá, žijme nově, mládí vpřed. A podobná hesla, jaká pokrok provázejí modernismem a pak postmodernismem, a pak dalším progresivismem a liberální demokracií a pak čimsi, co ještě ani nemá jméno, až se někde narazí do zdi nebo dokráčí na pokraj propasti. Vždy pod vedením osvícených řad, kterým se dříve říkalo „avant-garde“, dnes „woke“.

U propasti couvej!

„Když dojdeš na pokraj propasti, začni rychle couvat,“ radívali talmudičtí rabíni. Teda on to radí i selský rozum, na to ani nepotřebujete pámbíčkáře. Jenže kdo dnes naslouchá selskému rozumu, dostává nálepky plné ohyzdných konotací a hysterických emocí, jichž bychom raději zůstali ušetřeni. Tak se smiřujeme s vírou, že pokrok se zastavit nedá.

Dá se s ním ale dělat něco lepšího. Hodně lepšího. Vědecky to možná souvisí s objevy relativity času a kvantové mechaniky, v níž lze v čase dlít na několika místech zároveň, v budoucnu i v minulosti, případně všude ve věčnu, kde čas není přímka, nýbrž kruh či dokonce koule, a místo kráčení vpřed se motá dokola kolem.

Filozoficky a historicky to v naší době objevil poměrně málo známý a hodně zanedbávaný francouzský myslitel Guillaume Faye. Málo známý, protože pravicově konzervativní.

Zanedbávaný, protože dnešnímu levicovému liberalismu nic neříkající.

Katastrofa liberalismu

Jenže tomu liberalismu už pár desetiletí dochází dech. Faye to pozoroval už od 80. let minulého století, kdy opustil de Benoistovu „Novou pravici“ francouzských filozofů. Místo, aby se s ní podílel na konzervativních snahách o zastavení pádu Evropy a liberalismu, začínal se připravovat na jejich krach – který už vnímal jako nezastavitelný, neboť působený „konvergencí katastrof“.

Těch vnímal příliš mnoho, než aby se dalo všem ubránit. Vyjmenoval je jako „ekologické, demografické, ekonomické, náboženské, epidemické a geopolitické.“ Jako příčinu kolapsu Evropy identifikoval „implementaci jejich ideologických plánů.“ Jednodušeji řečeno, ničíme se sami svou ideologií modernismu, která koliduje s realitou.

Ta ideologie si sice stále ještě říká liberalismus, ale ve skutečnosti se nám cvrkla na několik utopických prvků, které ji ženou do záhuby: egocentrický individualismus, rovnostářství, ztráta mužnosti („devirilizace“) a víra v trvalý materiální pokrok (alias „udržitelný růst“) pro všechny. „Modernismus selhal a modernisté jsou ti skuteční reakcionáři.“

A začal konstruovat civilizačně-politickou „vizi post-katastrofického věku“, kterou zveřejnil v roce 1999 v nenápadné knížečce, pod názvem „Archeofuturisme“. Což se dá přeložit jako „budoucnost dávnosti“. Vysvětluje ji jako návrat k „archaickému nastavení mysli“, které by oživovalo přirozeně vyvíjené hierarchie hodnot, ale i společenských a ekonomických žebříčků dávajících společnosti řád, smysl a stabilitu.

Cesta k němu vede ožívováním historické paměti a obnovováním „virility“ (s prvky jako statečnost, výdrž, kreativita, lojalita, fair-play). Podle historických vzorů zakořeněných v hrdinských mýtech a legendách západní civilizace, které stále ještě rádi říkáme „anticko-biblická“, i když z antiky ani z Bible už téměř nic neznáme.

Obnova v návratu

Je těch Fayových vizí 250 stránek, zaměřených na téměř všechny aspekty západní civilizace, jejich vad, selhání, promarněných možností a budoucích nadějí. My zde na chvíli nakoukneme do jednoho z těch „archo-pramenů“ a všimneme si něčeho, co uniklo i Fayovi a co by jeho vizi potvrzovalo. Skrývá se to v samotném jazyce a k jeho objevení mě přivedlo nezřízené lingvistické požitkářství.

„Obnov nás po svém, Hospodine, abychom se my mohli navrátit a ty oživil naše dny jako za pradávna.“ Jedna z hebrejských modliteb činících pokání v Den smíření Yom Kipur. Citát z biblické knihy Pláč Jeremiášův.

To „pradávnost“ se v hebrejštině řekne „kedem“. Ze souhláskového kmene K-D-M. Pravěký nebo pradávny je „kadum“. Prapůvodní (též prototyp nebo archetyp) je „kadmon“. Ale teď pozor: Pokrok je „kidma“. Pokročit je „hitkadem“. Pokrokový je „mitkadem“. Iraelská Strana pokroku se jmenuje Kadima. Pokrok je návrat.

To čumíte. A nelžete, že ne.

Kupředu do minulosti. Fofrem.

Cestující křičí na revizora: "Človče, proč bych vám měl ukazovat jízdenku? Podle jízdního řádu jsem už hodinu doma!"

Federal Government to Hire 1200 New 'Woke' Bureaucrats Before Trump Returns

Frank Bergman Slay News December 17, 2024

The federal government is scrambling to hire as many "woke" bureaucrats as possible before President Donald Trump is sworn into power next month. The Biden administration is currently in the process of hiring as many as 1,200 employees to work on diversity, equity, and inclusion (DEI). Those employees would be embedded into the permanent federal workforce headed by the Trump administration.

The news hires were revealed by the Daily Wire following an analysis of federal job opportunities.

The jobs have annual salaries of up to \$310,000 and could add up to total salary payouts of \$160 million a year.

Thirty-three DEI jobs were posted in the 10 days immediately following Trump's historic election victory.

The hiring window closes before Trump takes office.

The jobs are all advertised on USAJobs.gov, the official application portal for would-be federal employees.

They were listed with a status of "applications under review" or "accepting applications" when The Daily Wire obtained the jobs data late last month.

The bureaucracy is scrambling to fill even high-level jobs, just underneath the ranks of "political appointees."

The move comes before the Trump administration takes over with plans to gut federal bureaucracy.

Trump is vowing to restructure federal agencies and slash bureaucracy as part of a new entity led by billionaire Elon Musk and tech entrepreneur and former presidential candidate Vivek Ramaswamy.

Last month, Trump designated the enterprise the Department of Government Efficiency (DOGE).

Trump said DOGE will "provide advice and guidance" from outside the executive branch and work closely with the White House's Office of Management and Budget to propose cuts.

"Together, these two wonderful Americans will pave the way for my administration to dismantle government bureaucracy, slash excess regulations, cut wasteful expenditures, and restructure federal agencies—essential to the 'Save America' movement," Trump said of Musk and Ramaswamy's plans.

Musk, who served as a top Trump surrogate and donated tens of millions of dollars in support of his candidacy, originally floated the idea.

The owner of X, Tesla, SpaceX, and several other businesses, is famed for his hyper-efficient workforces.

"This will send shockwaves through the system, and anyone involved in government waste, which is a lot of people," Musk said.

As a presidential candidate in 2023, Ramaswamy proposed "large-scale, mass layoffs" that would eventually lead to eliminating 75% of the federal workforce.

Such a move would provide a huge relief to taxpayers while helping to reduce the government.

Ramaswamy has called Trump's controversial Schedule F proposal to unwind the merit-based civil service for an untold number of federal jobs "incremental reform," whereas he was proposing "a revolution."

"These rules are designed to protect those employees from individual politicized retribution," Ramaswamy said last year.

"Like it or not, that is what the civil service rules say. "But they do not apply to reductions in force—large-scale, mass layoffs—and large-scale, mass layoffs are absolutely what we will bring to the D.C. bureaucracy."

Trump said Republicans have long dreamed of accomplishing his new commission's goals.

He said it could be the "Manhattan Project of our time."

Trump promised their work would conclude by July 4, 2026, in time for the 250th anniversary of the signing of the Declaration of Independence.

"I look forward to Elon and Vivek making changes to the federal bureaucracy with an eye on efficiency and, at the same time, making life better for all Americans," Trump said.

We are now ruled by desk jockeys and apparatchiks

Vikki Champion The Saturday Telegraph

If you were picking our parliament like a football team, most would not have their job. A winger has to be fast, a prop has to be big and scary, and a halfback has to be cheeky and co-ordinated to win the game. Players are chosen on their skill sets, and there has to be a broad range to make a winning team. The problem is we are picking a parliamentary team from players who have never played the football of life before. They have merely watched on the sidelines, got coffee for the players, and wished they were the players but merely mimicked.

In our parliamentary team, we have not a single plumber, sparky, and only a couple of carpenters, yet they all have the grand elixir to fix the housing crisis.

There are just a couple of accountants, but if you listen to them, they are all experts on budgets and economics. There is not one genuine atmospheric scientist but they are all beaming with expertise on climate science.

Parliament is dominated by the team mascots, the person who dresses up, prances around the sideline cheering but has never kicked a goal – the staffer, who can dress up to anyone they need to be.

Example 1. Chris Bowen whose occupational history is staffer, union official, staffer, staffer, city councillor and, now, cabinet minister who can dress up as an electrical engineer, nuclear physicist, infrastructure tsar and all-round clever guy.

Example 2. Jim Chalmers, who went from cabinet staffer to ALP party staffer, to political staffer to consultant, PhD scholar and now Treasurer, who can dress up as a senior economist in permanent disagreement with the RBA.

Example 3. Pat Conroy, whose former jobs were working in Albo's office, union staffer, senate staffer, a union staffer and then back to a ministerial staffer, who now dresses up as crucial to the defence of our nation.

Or the PM himself, who went from bank officer to staffer, ALP party official to staffer, and now dresses up as Julius Caesar, the great leader.

If every parliamentarian is a preselector-schmoozing, university-educated, city-dwelling party apparatchik turned staffer, you don't have diversity; you have a cloning machine pumping out politicians who all think alike no matter which party they belong to.

Cultivated in the same clique, this is why they are so easily led by the bureaucracy who want to shut down our primary industries, like fishing, forestry, farming, coal and gas, and so easily swallow this net zero rubbish, because they don't know any different and wouldn't know who to ask if they did.

More than half of the federal ALP and a third of the Liberal Nationals landed on the red or green leather

the same way, as political, party or, in the ALP's case, union staffer.

It would be a perfect representative parliament if half of the population of Australia were political staffers.

But we're not.

This is the result of a system that demands gender diversity but abhors experience diversity.

Nearly 10 per cent of working Australians are in construction. You will struggle to find 10 per cent of parliamentarians whose construction experience advanced past Lego, but they are full of advice on the housing crisis.

Only 1.7 per cent of the 227 in the current parliament have listed experience in that arena, such as former builder turned barrister, Fisher MP Andrew Wallace.

Parties profess about how they will get more trades into the economy but they can't get them into the parliament with not a single plumber or sparky.

More than 42 per cent of the private sector, five million people, work in small businesses, yet just a handful of parliamentarians genuinely have built their own businesses from scratch.

It's a short list and about to get clipped as a host of MPs retire, leaving few, such as pest control boss Luke Howarth and franchisee Terry Young, among the last of the elected mercantile class.

Yet those former staffers will profess their expert knowledge on small business, wading through the morass of regulations, having never been self-employed in their entire working life.

With the departure of Keith Pitt and Karen Andrews we lose two of the three engineers who were in the former coalition government, to be replaced either certainly in Andrew's instance, or likely in Pitt's, with yet another staffer.

With Pitt and Andrews out, the Coalition is left with one engineer, Garth Hamilton, joining Malcolm Roberts and Dan Repacholi as the sole representatives in each of their parties, One Nation and Labor, who have both engineering qualifications backed up with getting their hands dirty.

We are in an energy crisis, and the people who have lived experience managing it in the field are nowhere in parliament.

The clamour of the choir comes from those who have lived the quasi-bureaucratic life, the type who will pay more for energy if it gives them more kudos in Canberra, who have never had to see the cost of energy make their business unviable, because they have never had a business.

If you think the parliament is disconnected, it's because it is.

There's no one in parliament who lists their former occupation in manufacturing, even though more than 862,000 Australian's do and it's Labor's major policy.

There's not one politician who lists their former occupation as in gas, water, waste (167,000 workers), accommodation and food (934,000 workers), or transport, postal and warehousing (706,900).

There's a handful of teachers, some doctors and nurses, one former seafarer (Matt Burnell), zero mechanics (the last being Joel Fitzgibbon), and the last parliamentarian who was paid to clean toilets at 14 and listed it as a former occupation, just left (Warren Entsch). Now, the parliament is more like an episode of Suits, overflowing with solicitors, staffers, and sometimes both.

You don't have to go too far back in time to find the Australian parliaments that actually elected vets, carpenters, brickies, shearers, miners, taxi drivers, real farmers (not hobbyist lifestylers), electricians, plumbers and engineers.

This year, we pick a new football team in the coming election, let's hope preselectors provide a better breadth of skillset, to give the country a better shot in the game.